UNIVERSITAS TYRNAVIENSIS

Časopis Trnavskej univerzity v Trnave XV/2026/3

Trnavská univerzita otvára lokálnu pobočku H&ART Inkubátora

Obsah

Editoriál
S úctou k tradícii, s odvahou do budúcnosti ... 3
Na pulze univerzity
Rektor Trnavskej univerzity bol zvolený za viceprezidenta konzorcia U10+ ... 4
Trnavská univerzita posilňuje medzinárodnú spoluprácu v Ríme ... 4
Erik Hrnčiarik pokračuje v treťom funkčnom období ako dekan filozofickej fakulty ... 4
Trnava prijala medzinárodnú deklaráciu: rozvoj charakteru ako priorita vzdelávania ... 5
Zmena na poste prorektorky pre vzdelávanie, akreditáciu a kvalitu ... 5
Návšteva kolegov z Univerzity Loránda Eötvösa v Budapešti ... 5
Nové perspektívy akademickej spolupráce s Brazíliou ... 6
Knihovníci na odbornej exkurzii v Bratislave ... 6
Deň v prírode: 19. ročník Univerzitného dňa ... 6
Čo nás teší
Noví profesori Trnavskej univerzity Ingrid Halászová a Kristián Csach ... 7
Bari otvorilo nové možnosti akademickej spolupráce ... 8
Najúspešnejšia sezóna právnickej fakulty v moot courtoch ... 8
Trnavská univerzita má nové docentky a docentov ... 9
Čas na interview
Nová aula a kongresové centrum: od projektu k realizácii ... 10
Tri osobnosti – spoločné dobro ... 11
Profil osobností
Rektor Trnavskej univerzity ocenil 11 výnimočných študentov ... 13
Zo života fakúlt
Novinky z fakulty filozofickej ... 16
Novinky z fakulty pedagogickej ... 18
Novinky z fakulty zdravotníctva a sociálnej práce ... 20
Novinky z fakulty teologickej ... 22
Novinky z fakulty právnickej ... 24
Okienko univerzitného pastoračného centra
Zatiahni na hlbinu ... 26
Študentská panoráma
Historicko-právny most TRNAVA – SZEGED ... 28
Študentská konferencia SANDRART 2026 otvorila „biele miesta“ v dejinách umenia ... 29
Právo za hranicami učební ... 30
Mobility
Staff Training Week: Ústřední knihovna Univerzity Karlovy ... 32
Erasmus+ spája univerzity aj ľudí ... 32
Blended Intensive Program: Company Law Summer School ... 33
Zamyslenie
Princíp vzájomnosti duchovnej inteligencie: harmónia medzi dávaním a prijímaním ... 34
Spomienky ... 35

UNIVERSITAS TYRNAVIENSIS
Časopis Trnavskej univerzity v Trnave

Číslo reg. na MK SR:
EV 4665/12
ISSN 1338-9025

Vydáva Trnavská univerzita v Trnave
Hornopotočná 23
918 43 Trnava
IČO 31 825 249
č. tel.: 033/5939111
https://www.truni.sk/
e-mail časopisu: casopis.TU@truni.sk

Predseda redakčnej rady:
prof. PhDr. Zuzana Lopatková, PhD.

Výkonná redaktorka:
PhDr. Henrieta Žažová, PhD.

Členovia redakčnej rady:
Mgr. Viktória Durdiaková
Katarína Hollošiová
Dr.h.c. prof. MUDr. Bohumil Chmelík, PhD.
doc. Mgr. Katarína Ihringová, PhD.
PhDr. Oľga Kabátová, PhD., MPH, univ. doc.
Bc. Samuel Kráľ
Mgr. Barbora Likavská
Darina Lizáková
doc. PhDr. Gabriela Magalová, PhD.
PhDr. Zuzana Martinkovičová
Mgr. Andrea Mičudová
ThLic. Mgr. Michaela Moravčíková, Th.D.
Mgr. Anna Skupinová
Katarína Mária Valuchová
doc. Jozef Žuffa, PhD.

Spolupracovníci:
prof. PhDr. Ivica Gulášová, PhD., MHA

Jazykový redaktor:
PhDr. Pavol Kršák

Grafická úprava:
Jana Janíková

Vydalo:
Typi Universitatis Tyrnaviensis, vydavateľstvo TU, spoločné pracovisko Trnavskej univerzity a VEDY, vydavateľstva SAV

Periodicita vydávania:
štvrťročník

Dátum vydania periodickej tlače:
október 2026, ročník pätnásty

Foto na obálke: Trnavská univerzita otvára lokálnu pobočku H&ART Inkubátora.
Foto: Barbora Likavská.

Pozn. v príspevkoch sú mená obvykle uvádzané bez akademických titulov.
Redakcia si vyhradzuje právo na skrátenie, formálnu a jazykovú úpravu textov.

S úctou k tradícii, s odvahou do budúcnosti

prof. Miloš Lichner, D.Th.
rektor Trnavskej univerzity v Trnave

Vážené kolegyne a kolegovia, milé študentky a študenti,
priatelia Trnavskej univerzity,

tretie tohtoročné číslo nášho časopisu vychádza v čase, keď sa nový akademický rok už naplno rozbehol. Jeseň je časom nových začiatkov, ale aj príležitosťou obzrieť sa za prácou, ktorá často zostáva mimo pozornosti. Život univerzity sa ani v lete nezastavil – venovali sme sa úlohám, ktoré ovplyvnia jej fungovanie v nasledujúcich rokoch.

Na rektoráte sme pracovali na strategických a legislatívnych dokumentoch. Teší ma, že Dlhodobý zámer rozvoja Trnavskej univerzity na roky 2027 – 2032 schválil Akademický senát aj Správna rada Trnavskej univerzity. Pripravujeme aj jeho anglickú verziu pre zahraničných partnerov. S prípravou nového zámeru bolo spojené aj dôkladné vyhodnotenie plnenia predchádzajúceho. Súčasné vedenie tak završuje úlohy a zároveň otvára novú etapu rozvoja. Nezačíname odznova, ale nadväzujeme na dosiahnuté výsledky a získané skúsenosti. Nový zámer zachováva kontinuitu nášho strategického smerovania, pričom prináša nové ambície a odpovede na súčasné výzvy vzdelávania a výskumu. Naším cieľom je premeniť dosiahnuté úspechy na pevný základ ďalšieho rozvoja univerzity.

Zároveň sme zosúladili Štatút Trnavskej univerzity s novým vysokoškolským zákonom a jeho schválením ministerstvom sme zavŕšili dôležitú etapu. Vytvorili sme tak základ pre harmonizáciu štatútov fakúlt a ďalších vnútorných predpisov. V lete sme pripravili aj nový študijný poriadok, ktorý bol následne schválený a vytvára jasný a stabilný rámec organizácie štúdia. Nejde nám iba o splnenie legislatívnych požiadaviek, ale o zrozumiteľné a vzájomne zosúladené pravidlá, ktoré podporia efektívne a transparentné fungovanie univerzity.

Pracujeme tiež na novej mediálnej a komunikačnej stratégii. Chceme posilniť viditeľnosť univerzity, zjednotiť jej vizuálnu a komunikačnú identitu a účinnejšie predstavovať výsledky vzdelávania, výskumu i ďalších aktivít. Podstatou tejto zmeny nie je iba modernejšia prezentácia, ale otvorenejšia komunikácia toho, kým sme, aké hodnoty zastávame a čo prinášame spoločnosti. Trnavská univerzita má množstvo kvalitných výsledkov a úspešných ľudí, o ktorých by verejnosť mala viac vedieť. Chceme preto nielen dosahovať dobré výsledky, ale ich aj zrozumiteľne a presvedčivo predstavovať.

Osobitnú radosť mám z vymenovania študentského ombudsmana, ktorým sa stal Ondrej Geče. Je to významný krok v posilňovaní postavenia študentov a budovaní prostredia dôvery, rešpektu a spravodlivosti. Študenti tak získavajú ďalšiu možnosť, na koho sa obrátiť pri riešení problémov a ochrane svojich práv. Chceme, aby sa na univerzite cítili vypočutí a rešpektovaní. Verím, že nový ombudsman prispeje k tomu, aby sa ich hlas ešte výraznejšie premietal do života akademickej obce.

Slávnostne sme otvorili nový akademický rok a ocenili študentov, ktorí svojimi výsledkami a aktivitami šíria dobré meno univerzity. Takéto chvíle pripomínajú, že zmyslom našich dokumentov, rozhodnutí a investícií sú predovšetkým ľudia. Úspechy študentov sú úspechmi celej akademickej obce.

Pred nami je 17. november – Deň boja za slobodu a demokraciu, ktorý si pripomenieme aj pracovným voľnom. Sloboda nie je samozrejmosťou; je hodnotou, ktorú musíme chrániť a odovzdávať ďalším generáciám. Univerzita bez akademickej slobody, otvoreného myslenia a odvahy klásť otázky by stratila podstatnú časť svojho poslania. Sloboda je aj každodennou zodpovednosťou za to, ako premýšľame, diskutujeme a pristupujeme k druhým. Pri tejto príležitosti udelíme 18. novembra vybranému študentovi Cenu Františka Weissa, pomenovanú po rektorovi historickej Trnavskej univerzity, a symbolicky tak prepojíme akademickú tradíciu s hodnotami slobody, vzdelanosti a osobnej zodpovednosti.

Pokračujeme aj v obnove infraštruktúry – najmä v modernizácii vozového parku, ktorý slúži potrebám celej univerzity, a realizácii opatrení vyplývajúcich z bezpečnostného auditu našich budov. Sú to menej viditeľné, no zásadné kroky, pretože kvalitné, funkčné a bezpečné prostredie je predpokladom dobrej akademickej práce.

Všetky tieto aktivity spája presvedčenie, že budúcnosť univerzity netvoria iba veľké rozhodnutia, ale aj každodenná starostlivosť o jej fungovanie a o ľudí, ktorí ju tvoria. Strategické plánovanie, modernizácia, otvorená komunikácia, bezpečné prostredie i ochrana akademických slobôd sú súčasťou spoločného úsilia budovať univerzitu, ktorá si váži svoju tradíciu, reaguje na nové výzvy a má odvahu premýšľať o svojej budúcnosti.

Prajem vám, aby aj toto číslo časopisu prinieslo nové podnety, povzbudenie a vedomie, že naša univerzita je spoločným dielom, na ktorom má každý z nás nezastupiteľný podiel.

Rektor Trnavskej univerzity bol zvolený za viceprezidenta konzorcia U10+

Konzorcium U10+ vzniklo v roku 2020 na základe iniciatívy desiatich slovenských univerzít (Ekonomická univerzita v Bratislave, Katolícka univerzita v Ružomberku, Prešovská univerzita v Prešove, Technická univerzita vo Zvolene, Trenčianska univerzita A. Dubčeka v Trenčíne, Trnavská univerzita v Trnave, Univerzita J. Selyeho v Komárne, Univerzita Konštantína Filozofa v Nitre, Univerzita Mateja Bela v Banskej Bystrici a Univerzita sv. Cyrila a Metoda v Trnave). Dňa 4. mája 2026 bol za viceprezidenta konzorcia zvolený rektor TU Miloš Lichner: „Vážim si dôveru kolegov rektorov. Vnímam ju ako záväzok prispieť k prehlbovaniu spolupráce medzi univerzitami a k posilňovaniu

ich spoločného hlasu v národnom aj európskom priestore. Zároveň sa chcem osobitne venovať prepájaniu prienikových aktivít medzi slovenskými univerzitnými konzorciami, aby sa ich potenciál využíval systematickejšie a prinášal konkrétne výsledky pre akademické prostredie."
U10+ vytvára podmienky pre integráciu vzdelávacej a vedeckovýskumnej infraštruktúry, ako aj intelektuálneho potenciálu takmer 4 000 tvorivých zamestnancov a viac ako 50 000 študentov. Projektové tímy členských univerzít sa významne podieľajú na medzinárodných výskumných aktivitách, pričom predstavujú dominantný podiel na financovaní slovenských univerzít a Slovenskej akadémie vied z programu Horizont 2020.

PR

Foto: Barbora Likavská

Trnavská univerzita posilňuje medzinárodnú spoluprácu v Ríme

Trnavská univerzita výrazne posilnila svoje medzinárodné partnerstvá podpisom dvoch memoránd o spolupráci 27. mája 2026. Dokumenty potvrdzujú dlhodobé úsilie univerzity o rozvoj kvalitného vzdelávania, vedeckého výskumu a medzinárodnej akademickej spolupráce.
Rektor TU Miloš Lichner a rektor Pápežského slovenského ústavu a Kolégia sv. Cyrila a Metoda v Ríme Pavol Zvara podpísali memorandum, ktoré otvára nové možnosti v oblasti vzdelávania a výskumu a zároveň predstavuje významný krok k rozšíreniu medzinárodných kontaktov univerzity.
Druhým významným momentom bolo podpísanie memoranda o spolupráci medzi Trnavskou univerzitou a Slovenským historickým ústavom v Ríme, v zastúpení jeho riaditeľky Aleny Piatrovej. Slávnostný akt sa uskutočnil v priestoroch ústavu za účasti predstaviteľov akademického a kultúrneho života. Memorandum vytvára priestor na ďalšie prehlbovanie spolupráce, najmä prostredníctvom spoločných vedeckých projektov, odborných stáží a vzájomnej

výmeny poznatkov a skúseností medzi výskumníkmi.

PR

Foto: www.truni.sk

Trnavská univerzita otvára lokálnu pobočku H&ART Inkubátora

H&ART Inkubátor (Heritage & Art) vznikol v rámci európskej aliancie KreativEU: siete 11 univerzít z 11 krajín EÚ financovanej programom Erasmus+. Jeho poslaním je pomáhať umelcom, kreatívcom a inovátorom premeniť nápady z oblasti umenia, kultúry a kreatívneho priemyslu na fungujúce projekty.
Hľadáme študentov, ktorí majú chuť pretaviť svoje nápady do konkrétnych projektov. Počas deväťmesačného inkubačného cyklu má každý účastník k dispozícii vlastného mentora – odborníka z praxe alebo akademickej sféry, ktorý sa mu venuje minimálne tri hodiny mesačne, workshopy o kreatívnom podnikaní, financovaní projektov a prezentačných zručnostiach, priestory univerzity – miestnosti, auly a zázemie pre prácu na projekte, prepojenie na európsku sieť KreativEU s možnosťami mobilít a medzinárodnej spolupráce, ako i podporu pri hľadaní grantov a ďalšieho financovania.
Do mentorského tímu prijali pozvanie výrazné osobnosti trnavskej a slovenskej kultúrnej scény: riaditeľka Divadla Jána Palárika Zuzana Hekel, riaditeľ kultúrneho centra Malý Berlín Michal Klembara, riaditeľ Mestského kultúrneho strediska Peter Cagala, výkonný riaditeľ Slovak Game Developers Association Maroš Brojo či spoluzakladateľka Baterkárne Simona Hlaváčová, spolu s odborníkmi a odborníčkami z Trnavskej univerzity.
Ide o prvý program svojho druhu v Trnave a my doň hľadáme prvých účastníkov: študentov a študentky zo všetkých fakúlt TU, ktorí majú kreatívny nápad a chuť ho posunúť ďalej.

PR

Trnava prijala medzinárodnú deklaráciu: rozvoj charakteru ako priorita vzdelávania

Na pôde Trnavskej univerzity bola počas konferencie Európskej asociácie pre charakter a cnosť (*European Character and Virtue Association* – ECVA) 26. júna 2026 slávnostne prijatá Trnavská deklarácia o výchove charakteru – medzinárodný dokument, ktorý vyzýva európske inštitúcie, národné vlády, školy aj univerzity, aby systematicky začlenili rozvoj charakteru medzi základné ciele vzdelávania. Prijatie deklarácie je jedným z hlavných výstupov prestížnej medzinárodnej konferencie *Knowledge – Action Gap in Character Development,* ktorú od 24. do 26. júna hostila TU. Po Madride, Ríme a Viedni sa konferencia po prvý raz konala na Slovensku a do Trnavy priviedla odborníkov z 22 krajín.

Autori deklarácie upozorňujú, že Európa čelí rastúcej spoločenskej fragmentácii, oslabovaniu dôvery, demokratickým rizikám, zhoršujúcemu sa duševnému zdraviu mladých ľudí aj dôsledkom rýchleho technologického vývoja. V tejto situácii nestačí, aby školy odovzdávali iba vedomosti a zručnosti – ich poslaním je aj formovanie charakteru mladých ľudí.

Prijatím Trnavskej deklarácie sa Trnava zapája do európskej diskusie o budúcnosti vzdelávania s dôrazom na posilňovanie výchovy charakteru v prospech ľudského rozvoja, zodpovedného občianstva a spoločného dobra.

PR

Foto: Barbora Likavská

Zmena na poste prorektorky pre vzdelávanie, akreditáciu a kvalitu

Vo funkcii prorektorky pre vzdelávanie, akreditáciu a kvalitu ukončila svoje pôsobenie prof. JUDr. Mgr. Andrea Olšovská, PhD., ktorá sa počas svojho mandátu významne podieľala na rozvoji vzdelávacieho procesu, skvalitňovaní akreditačných štandardov a posilňovaní systému zabezpečovania kvality na univerzite.

Na jej miesto nastupuje JUDr. Zuzana Nevolná, PhD., ktorá plánuje nadviazať na doterajšie výsledky a sústrediť sa na ďalšie zvyšovanie kvality vzdelávania, úspešné akreditačné procesy a podporu moderných prístupov vo výučbe. Zuzana Nevoľná pôsobí v odbore obchodné právo ako odborná asistentka na Katedre občianskeho a obchodného práva Právnickej fakulty Trnavskej univerzity od roku 2001. Funkciu prorektorky pre vzdelávanie, akreditáciu a kvalitu už vykonávala v rokoch 2019 – 2024.

PR

Foto: Barbora Likavská

Návšteva kolegov z Univerzity Loránda Eötvösa v Budapešti

Dňa 9. júla 2026 privítala Trnavská univerzita 23-člennú delegáciu z Archívu a knižnice Univerzity Loránda Eötvösa v Budapešti (ELTE) pod vedením generálnej riaditeľky Dr. Kulcsár Szabó Ernőné Gombos Annamárie. Návšteva sa uskutočnila v rámci dlhodobej spolupráce Ústavu dejín TU a archívu ELTE a bola zameraná na výmenu odborných poznatkov z oblasti správy knižničných fondov a výskumu univerzitných dejín.

Program sa začal v Univerzitnej knižnici TU odbornou diskusiou o možnostiach spolupráce v oblasti knižnično-informačných služieb a spracovania historických fondov. Nasledovala návšteva Centrálnej registratúry Vojenského archívu, kde hostí privítal riaditeľ Jozef Petráš. Súčasťou programu bola aj prehliadka historického centra Trnavy a jej významných sakrálnych pamiatok, počas ktorej vedeckovýskumná pracovníčka ústavu dejín Henrieta Žažová priblížila účastníkom dejiny mesta a univerzity. V Západoslovenskom múzeu si delegácia pod odborným vedením Milana Ševčíka a Andreja Sabova prezrela vzácne historické knižné fondy a expozíciu dejín Trnavy. Návštevu zavŕšili výstupom na mestskú vežu. Stretnutie zároveň vytvorilo priestor na ďalší rozvoj spolupráce v oblasti výskumu univerzitných dejín.

Henrieta Žažová

Foto: Stanislav Šišulák

Nové perspektívy akademickej spolupráce s Brazíliou

Na Trnavskej univerzite sme v auguste privítali profesora Aziza Tuffiho Salibu z brazílskej univerzity Universidade Federal de Minas Gerais (UFMG). Návšteva prorektora pre medzinárodné vzťahy bola príležitosťou na diskusiu o možnostiach budúcej spolupráce a vyústila do podpisu Memoranda o spolupráci.

UFMG patrí medzi najväčšie brazílske univerzity. Sídli v meste Belo Horizonte, hlavnom meste štátu Minas Gerais. Mesto má približne 2,3 milióna obyvateľov a v porovnaní s najväčšími brazílskymi metropolami, ako sú São Paulo či Rio de Janeiro, ponúka pokojnejšie prostredie pre štúdium a život. UFMG je veľká a akademicky široko orientovaná univerzita približne s 50 000 študentmi a desiatkami študijných programov v rôznych oblastiach.

Profesor Aziz Tuffi Saliba a prorektorka pre vonkajšie vzťahy a spoluprácu Dana Masaryková. Foto: Barbora Likavská.

Veľmi perspektívnou formou spolupráce je účasť na medzinárodnej dvojtýždňovej letnej škole UFMG, ktorú univerzita organizuje každoročne v júli. Programu sa zúčastňuje viac ako 40 študentov približne z 27 zahraničných partnerských univerzít, čo vytvára jedinečný priestor na získanie medzinárodnej skúsenosti, spoznávanie iných kultúr a nadväzovanie kontaktov so študentmi z rôznych krajín.

Veríme, že vďaka novému partnerstvu budeme môcť v budúcnosti ponúknuť možnosť účasti na tejto letnej škole aj našim študentom. Práve takéto krátkodobé mobility môžu byť atraktívnou možnosťou najmä pre študentov, ktorí si zatiaľ netrúfli na dlhší zahraničný pobyt.

Mária Hercegová

Knihovníci na odbornej exkurzii v Bratislave

Trnavská krajská pobočka Spolku slovenských knihovníkov a knižníc každoročne pripravuje exkurzie po knižniciach na Slovensku alebo v zahraničí. V tomto roku bola cieľom knihovníkov Bratislava, konkrétne jej mestská knižnica, lyceálna knižnica zboru ECAV na Slovensku s medzizastávkou v Starej tržnici.

Program exkurzie začal v priestoroch Mestskej knižnice v Bratislave, kde nás privítala kolegyňa Eva Šulajová. Knižnica existuje od roku 1900 a jej zvukovú knižnicu pre nevidiacich a slabozrakých v roku 1991 slávnostne otvorila Diana, princezná z Walesu. Vo svojich fondoch má takmer 300-tisíc kníh a špeciálnych dokumentov.

Program pokračoval dvojhodinovkou voľného času alebo prehliadkou Starej tržnice na Námestí SNP, počas ktorej nám bol sprievodcom Adam Sloboda, člen OZ Aliancia Stará tržnica.

Treťou zastávkou bola budova Evanjelického lýcea a Veľkého evanjelického kostola na Konventnej ulici. Oboma budovami nás sprevádzala členka zboru ECAV Dagmar Gubová. Lýceum bolo založené už začiatkom 17. storočia, no súčasná budova pochádza až z poslednej štvrtiny 18. storočia. V lýceu sa nachádza vzácna historická knižnica, ktorá obsahuje asi 80 000 exemplárov kníh, 1 200 rukopisov i historické glóbusy.

Opäť sme sa raz presvedčili aký bohatý je historický, literárny a kultúrny potenciál Slovenska.

Stanislav Šišulák

Deň v prírode: 19. ročník Univerzitného dňa

Trnavská univerzita má za sebou 19. ročník Univerzitného dňa. Dňa 14. septembra 2026 sme na chvíľu vymenili univerzitné pracoviská za prírodu a spoločne sa vydali na turistiku v okolí Výtokov pri obci Moravany nad Váhom. Účastníci si mohli vybrať z troch turistických trás. Prvá viedla z Výtokov k Veľkej a Malej Sokolej jaskyni a späť, druhá k Visiacim skalám a tretia ku Kostolu sv. Juraja.

Turistika však nebola iba o kilometroch a pohybe. Predovšetkým bola príležitosťou stráviť čas spolu aj mimo každodenných pracovných povinností, porozprávať sa a stretnúť kolegov z rôznych súčastí univerzity v uvoľnenej atmosfére. Na turistike nechýbal ani rektor TU Miloš Lichner, ktorý deň strávil spoločne s kolegami.

Po putovaní krajinou nás čakalo spoločné posedenie pri dobrom jedle, ktoré bolo príjemnou bodkou za tohtoročným Univerzitným dňom. Ďakujeme všetkým kolegyniam a kolegom, ktorí sa k nám pridali a vytvorili príjemnú atmosféru 19. ročníka Univerzitného dňa.

PR
Foto: Barbora Likavská

Noví profesori Trnavskej univerzity Ingrid Halászová a Kristián Csach

Prezident Slovenskej republiky Peter Pellegrini 3. júna 2026 v Prezidentskom paláci vymenoval 30 nových profesoriek a profesorov vysokých škôl. Medzi nimi je aj Ingrid Halászová z Katedry dejín a teórie umenia Filozofickej fakulty Trnavskej univerzity v Trnave a Kristián Csach z Katedry občianskeho a obchodného práva Právnickej fakulty Trnavskej univerzity v Trnave.

Prof. Mgr. Ingrid Halászová, PhD. (*1975, Skalica) vysokoškolské vzdelanie v odbore veda o výtvarnom umení získala na Filozofickej fakulte Univerzity Komenského v Bratislave (1998). Následne sa zamestnala ako kurátorka v SNM-Múzeu Červený Kameň (1998 – 2002) a v SNM-Historickom múzeu na Bratislavskom hrade (2002). S múzeami a galériami na Slovensku dosiaľ intenzívne spolupracuje na svojich výskumných témach. Doktorandské štúdium absolvovala v externej forme na Ústave dejín umenia SAV v Bratislave v roku 2010 obhajobou dizertačnej práce. Na Trnavskej univerzite pôsobí od akademického roku 2003/2004. Za ten čas viedla vyše stovku študentov pri písaní ich záverečných kvalifikačných prác. V roku 2018 sa habilitovala na docentku a v júni 2026 bola vymenovaná profesorkou v odbore dejiny a teória umenia, čím sa stala piatym profesorom v tomto odbore za posledných 28 rokov. Publikovala množstvo odborných a vedeckých prác doma aj v zahraničí, kurátorsky pripravila niekoľko výstav. Je autorkou alebo spoluautorkou piatich monografií. Za svoju kľúčovú výskumnú špecializáciu považuje portrétne maliarstvo 16. – 18. storočia. Odborne sa tiež venuje širšej vizuálnej kultúre uhorskej a stredoeurópskej šľachty raného novoveku, umeleckým remeslám, znalectvu a zberateľstvu, k čomu vydala vysokoškolskú učebnicu a niekoľko skrípt.

Prof. JUDr. Kristián Csach, PhD., LL.M. (*1980, Šaca) právnické vzdelanie nadobudol na Právnickej fakulte Univerzity Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach (2004). Následne absolvoval postgraduálne doktorandské štúdium na tej istej fakulte (2008) a v akademickom roku 2004/2005 štúdium obchodného práva na Universität Hamburg v Nemecku, kde získal titul LL.M. Habilitoval sa v odbore obchodné a finančné právo v roku 2011. Počas svojej akademickej kariéry pôsobil na Právnickej fakulte UPJŠ v Košiciach ako odborný asistent a neskôr docent. Od roku 2016 pôsobí na Právnickej fakulte Trnavskej univerzity ako docent obchodného práva. Významné odborné skúsenosti získal aj v Justičnej akadémii Slovenskej republiky, kde zastával funkciu vedúceho oddelenia justičných databáz, a zároveň sa podieľa na činnosti viacerých odborných a legislatívnych orgánov. Je členom Právnej rady Národnej banky Slovenska a dozornej rady Ústavu štátu a práva Slovenskej akadémie vied. Vo vedeckej a pedagogickej činnosti sa venuje najmä obchodnému právu, právu obchodných spoločností, súkromnému právu, medzinárodnému právu súkromnému a procesnému a ochrane spotrebiteľa. Publikoval viac ako 300 odborných a vedeckých prác doma i v zahraničí. Je autorom alebo spoluautorom viacerých monografií, vysokoškolských učebníc a komentárov, ktoré patria medzi významné zdroje pre výučbu a aplikáciu obchodného práva na Slovensku. Zapojil sa aj do rekodifikačných a legislatívnych prác v oblasti občianskeho, obchodného a rozhodcovského práva. Za svoje vedecké výsledky získal významné ocenenia.

Red.

Foto: archív I. H. a K. C.

Bari otvorilo nové možnosti akademickej spolupráce

V dňoch 4. až 5. júna 2026 absolvovala prorektorka pre vedeckú, umeleckú a edičnú činnosť Trnavskej univerzity Zuzana Lopatková zahraničnú pracovnú cestu do talianskeho mesta Bari. Hlavným cieľom návštevy bolo podpísanie dvoch memoránd o kultúrnej a vedeckej spolupráci s významnými univerzitnými inštitúciami.

Profesorka Lopatková sa na pracovnej ceste zúčastnila ako členka akademickej delegácie, ktorá bola súčasťou oficiálnej návštevy prezidenta Slovenskej republiky Petra Pellegriniho v Bari. Počas cesty zastupovala rektora Trnavskej univerzity. Slávnostné podpisy memoránd sa uskutočnili 4. júna 2026 na Mestskom úrade v Bari. Trnavská univerzita uzatvorila dohody o spolupráci s Università degli Studi di Bari Aldo Moro a Libera Università Mediterranea. Memorandá sa zameriavajú na rozvoj spoločných vedecko-výskumných aktivít, akademických výmen a posilnenie kultúrnych väzieb medzi partnerskými inštitúciami.

Podpis memoránd predstavuje významný krok k rozšíreniu medzinárodnej spolupráce univerzity a k posilneniu jej postavenia v európskom akademickom priestore.

text a foto: www.truni.sk

Najúspešnejšia sezóna právnickej fakulty v moot courtoch

Akademický rok 2025/2026 bol pre Právnickú fakultu TU historicky najúspešnejším rokom v medzinárodných simulovaných súdnych sporoch. Naši študenti a študentky reprezentovali fakultu na piatich súťažiach v štyroch krajinách a priniesli výsledky, na ktoré sme mimoriadne hrdí.

Na najväčšej a najprestížnejšej súťaži na svete JESSUP vo Washingtone D.C. sa náš tím už štvrtý rok po sebe umiestnil v TOP 25 v písomnej časti spomedzi približne 750 tímov zo 100 krajín. K tomu tím pridal 3. miesto na European Friendly. Na regionálnom kole súťaže z európskeho práva ľudských práv HELGA PEDERSEN MOOT COURT na Malte Eva Gergelová získala ocenenie Best Oralist. Historicky prvá účasť našej fakulty na najprestížnejšej európskej súťaži z medzinárodného práva TELDERS priniesla 15. miesto spomedzi 29 tímov, a to priamo v Paláci mieru v Haagu. Skvelý základ, na ktorom budeme stavať. Náš tím sa prebojoval aj do TOP 8 tímov na finálových kolách SPORTS LAW ARBITRATION MOOT priamo v sídle Športového arbitrážneho súdu v Lausanne. V Európe sa umiestnili na krásnom 3. mieste. Zároveň je to prvýkrát, čo bolo Slovensko reprezentované na tejto medzinárodnej športovo-právnej súťaži. Na súťaži z práva Európskej únie CEEMC v rumunskom Temešvári nás náš tím úspešne reprezentoval medzi fakultami zo strednej a východnej Európy. Umiestnil sa na 3. zdieľanom mieste v písomnom kole.

Tím v zložení Viera Ružičková, Simona Janigová a Jakub Mackovjak sa umiestnil v TOP 25 v písomnej časti súťaže JESSUP. Tím viedol Ivan Novotný s doktorandom Ivanom Vu Nhu. Foto: archív autora.

Celú sezónu sme spoločne uzavreli na fakultnom podujatí Moot Court Day, kde sme si za účasti dekanky Marianny Novotnej, našich sponzorov, koučov a študentov pripomenuli všetko, čo sa tento rok podarilo. Naše úprimné poďakovanie patrí partnerom, bez ktorých by táto sezóna nebola možná: Nedelka Kubáč advokáti, ČECHOVÁ & PARTNERS, A&O Shearman Sterling, LEGATE a Junion nadácia. Rovnako veľká vďaka patrí všetkým koučom a najmä našim študentom a študentkám, ktorí venovali stovky hodín príprave a ukázali, že na našej fakulte sa praktické právnické vzdelávanie robí na svetovej úrovni. Nová sezóna už klope na dvere a my sa na ňu tešíme.

Ivan Novotný

Trnavská univerzita má nové docentky a docentov

Rektor Trnavskej univerzity Miloš Lichner v uplynulých mesiacoch slávnostne odovzdal docentské dekréty šiestim novým docentkám a docentom.

Doc. Ing. Lucia Bosáková, PhD., doktorát získala na Ekonomickej univerzite v Bratislave a univerzite v Groningene. Pôsobí ako výskumníčka na Ústave psychológie zdravia a metodológie výskumu Lekárskej fakulty Univerzity Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach. Vo výskume sa zameriava na socioekonomické determinanty zdravia a socioekonomické nerovnosti v zdraví. Habilitovala v odbore verejné zdravotníctvo.

Doc. PaedDr. Mgr. Janette Gubricová, PhD., vyštudovala pedagogiku na Trnavskej univerzite a Prešovskej univerzite. Doktorandské štúdium absolvovala v študijnom programe pravoslávna teológia. Vo svojej vedeckej a pedagogickej činnosti sa dlhodobo venuje najmä pedagogike voľného času.

Doc. JUDr. Milan Hlušák, PhD., absolvoval štúdium práva na Univerzite Komenského v Bratislave a doktorát získal na Právnickej fakulte Trnavskej univerzity, kde pôsobí od roku 2020. Vo svojej pedagogickej, vedeckovýskumnej a publikačnej činnosti sa dlhodobo venuje rozvoju právnického vzdelávania a odborného poznania v oblasti občianskeho práva.

Doc. Mgr. Lucia Záhorcová, PhD., pôsobí na Katedre psychológie Filozofickej fakulty Trnavskej univerzity v Trnave. Psychológiu vyštudovala na Trnavskej univerzite, kde absolvovala aj doktorandské štúdium v odbore sociálna psychológia. Vo svojej pedagogickej a vedecko-výskumnej činnosti sa venuje problematike odpustenia, smútenia a zvládania straty.

Doc. JUDr. Štefan Zeman, PhD., absolvoval Právnickú fakultu Trnavskej univerzity v Trnave. Vo vedeckej a pedagogickej činnosti sa zameriava na trestné právo hmotné, kriminológiu a kánonické právo. Odbornosť si ďalej rozširuje doktorandským štúdiom v odbore kánonické právo na Postgraduálnom inštitúte Katolíckej univerzity Petra Pázmaňa v Budapešti.

Docentský dekrét si 28. apríla 2026 prevzali (zľava) Štefan Zeman, Veronika Zoričáková, Lucia Bosáková a Janette Gubricová

Doc. JUDr. Veronika Zoričáková, PhD., vyštudovala Právnickú fakultu Univerzity P. J. Šafárika v Košiciach, doktorandské štúdium aj rigorózne konanie absolvovala na Trnavskej univerzite v Trnave. V pedagogickej a vedeckej činnosti sa venuje občianskemu právu hmotnému a záväzkovému právu.

Novým docentkám a docentom srdečne gratulujeme a prajeme veľa úspechov v ich ďalšej vedeckej a pedagogickej práci.

PR

Foto: Barbora Likavská

Lucia Záhorcová si docentský dekrét slávnostne prevzala 10. júna 2026

Rektor Miloš Lichner 13. augusta 2026 odovzdal docentský dekrét Milanovi Hlušákovi

Nová aula a kongresové centrum: od projektu k realizácii

Trnavská univerzita má novú aulu a kongresové centrum. Zariadenie je skolaudované a čaká na slávnostné otvorenie. O projekte a jeho realizácií sme sa rozprávali s vedúcim technického úseku Ing. Ľubošom Ondrusom.

Stavba vznikla na mieste bývalého kina Sloboda, ktoré bolo prvou účelovou stavbou kina v Trnave. Do akej miery sa táto skutočnosť premietla do súčasnej podoby tejto stavby?

Navrhovaný objekt bol umiestnený na ploche, ktorá bola zastavaná nefunkčnou budovou bývalého prvého kina Rádio (neskôr Sloboda) v Trnave. Novostavba objektu je zasadená do uličnej zástavby Rázusovej ulice. Pri povoľovacích procesoch bola podmienka Krajského pamiatkového úradu v Trnave zachovať podobu prednej časti objektu – pôvodný výraz fasády niekdajšieho kina Rádia so zastrešenou klasickou sedlovou strechou s valbovou konštrukciou.

O projekte auly a jej rôznych modifikácii sa hovorilo veľmi dlho...

Projektová dokumentácia bola podľa mojich poznatkov zhotovená ešte v roku 2002. Obnovenú projektovú dokumentáciu Trnavská univerzita odovzdala v roku 2022, keď sa začal proces pre stavebné povolenie, ktoré bolo vydané 8. októbra 2024. Po získaní stanoviska spoločnosti Západoslovenské elektrárne k existencii podzemných vedení bolo zistené, že v tesnej blízkosti existujúceho objektu zo západnej, východnej a severnej strany sa nachádza káblové vedenie nízkeho napätia (NN) vo vzdialenosti 0,6 m. Prekládka vedenia NN nebola možná, čo nám znemožnilo realizáciu výkopových a zemných prác, ako aj realizáciu štetovnicových stien v súlade s projektovou dokumentáciou a výkazom výmer. Po prehodnotení pôvodného projekčného riešenia zakladania stavby autorský dozor vypracoval zmenu zakladania. Navrhnuté bolo nové technické riešenie a následne vypracovaná výrobná a dodávateľská dokumentácia. Napriek týmto skutočnostiam sa dodávateľovi stavby DAG SLOVAKIA, a. s. podarilo stavbu dokončiť v termíne, ktorý bol stanovený na 31. marec 2026 a riadne ju odovzdať.

Popíš nám charakter stavby.

Budova auly a kongresového centra s kapacitou 244 miest bude slúžiť hlavne na výučbu študentov, s možnosťou organizovania prednášok, slávnostných ceremónií a pod. Čo sa týka architektonicko-stavebného riešenia, nosná časť vertikálnych a horizontálnych konštrukcií bola zhotovená zo železobetónu. Obvodové nosné steny a priečky sú murované z keramických tvárnic. Samotnú nosnú konštrukciu pre stupňovitú podlahu auly viackrát tvorí zalomená železobetónová doska, kopírujúca tvar podlahy. V stropnej doske je vynechaný otvor pre zrealizovaný strešný svetlík, ktorý tvorí hlavné presvetlenie auly. Výplne všetkých okenných a dverných vonkajších otvorov sa zhotovili z výrobkov s hliníkovými rámami so zasklením izolačným trojsklom. Novostavba disponuje vzduchotechnickým a klimatizačným zariadením. V rámci auly je vybudovaný aj systém ozvučenia a videoprojekcie. Úroveň technických zariadení stavby je štandardná, a to nielen kvalitou in-

Ing. Ľuboš Ondrus absolvoval štúdium na Stavebnej fakulte Slovenskej technickej univerzity v Bratislave, odbor pozemné stavby v rokoch 1983 – 1988. Svoje odborné znalosti zúročil postupne na pozíciách stavbyvedúceho, projektového manažéra a riaditeľa v spoločnostiach Hydrostav OZ Mochovce, Innovia, s. r. o., BSSM, s. r. o., Bratislava. Do funkcie vedúceho Technického úseku TU nastúpil v roku 2024. Okrem výstavby a rekonštrukcie budov zodpovedá aj za údržbu a technické zabezpečenie všetkých objektov Trnavskej univerzity. Foto: Barbora Likavská.

Rektor Miloš Lichner sa v auguste 2025 oboznamuje s postupom stavebných prác na aule v sprievode vedúceho technického úseku Ľuboša Ondrusa. Foto: Barbora Likavská.

štalovaných zariadení, ale aj prevádzkovým komfortom. Všetky materiály a výrobky použité pri realizácii stavebných prác majú certifikáty platné pre Slovenskú republiku.

Z akého zdroja boli použité finančné prostriedky na realizáciu stavby?

Na stavbu boli použité finančné prostriedky z Plánu obnovy a odolnosti SR, názov výzvy: Podpora pri strategickom rozvoji infraštruktúry vysokých škôl, kód výzvy: 08I01-20-V05, Komponent 8: Zvýšenie výkonnosti slovenských vysokých škôl, Investícia 1: Investičná podpora pri strategickom rozvoji vysokých škôl, názov projektu: Konzorcium trnavských univerzít, číslo projektu: 08I01-20-V05-00003 v kombinácii s vlastnými finančnými prostriedkami Trnavskej univerzity v Trnave.

Na aké ďalšie investičné aktivity sa môžeme tešiť?

V súčasnosti sa vymieňajú okná na budove na Paulínskej ulici a pripravuje sa rekonštrukcia elektroinštalácie pre pedagogickú fakultu na Priemyselnej ulici. Pri budove Adalbertinum sa buduje nová trafostanica pre napojenie vedenia NN z Invalidskej ulice. Realizuje sa projekt rekonštrukcie časti prvého podlažia budovy Adalbertinum, na ktorý sa predpokladá použitie nórskych fondov. V povoľovacom procese štátnych dotácii je projekt na vybudovanie laboratórií na treťom nadzemnom podlaží pre fakultu zdravotníctva a sociálnej práce. Ďalej pripravujeme súťaž vo verejnom obstarávaní na rekonštrukciu strešnej konštrukcie na právnickej fakulte, ktorá by sa mala realizovať ešte v tomto kalendárnom roku.

Za rozhovor ďakuje

Zuzana Martinkovičová

Tri osobnosti – spoločné dobro

Študentka slovenčiny, absolvent pedagogickej fakulty a docentka práva – spája ich však spoločný záujem: pomoc druhým. Tamara Anna Žalobínová (TŽ), Evgeni Yushkevich (EY) a docentka Oksana Myronets (OM) sa všetci zapojili do práce pre Trnavskú arcidiecéznu charitu, každý so svojím pohľadom, dojmami a vlastnou troškou do mlyna. Spoločne sme sa rozprávali o tom, čo pre nich znamená charita.

Ďakujem, že ste dnes prijali pozvanie. Dúfam, že vám online rozhovor príliš nepripomína covidovú éru.

TŽ: V pohode, ani to nebolo také zlé. ☺
EY: Ďakujem za pozvanie. Covidovú éru možno ani nie, počas covidu som ešte býval v Bielorusku a tam bola covidová politika iná.
OM: Myslím, že covidová éra už má výsledky. Sme študenti a učitelia, čo študujú online, a to je pre nás normálne.

Začnem zákernou otázkou: Ako myslíte, že by vás opísali ostatní?

TŽ: Určite záleží, koho by ste sa pýtali. V učebnom prostredí sa javím viac dominantne. Keby ste sa pýtali kolegov a spolužiakov, povedali by, že som organizovaná a mám v triede autoritu. Či to je pravda, to už je druhá vec.
EY: Počul som už od iných ľudí, čo by o mne povedali: sústredený, seriózny a chcel by som byť pre ostatných aj spoľahlivý.
OM: Pre klientov, pre študentov a kolegov môžem byť úplne iná. Moji kolegovia by povedali, že som doktorka práva, univerzitná docentka, moderátorka medzinárodných konferencií a stáží, tlmočníčka z angličtiny do ukrajinčiny a späť. Tiež už rozprávam po slovensky, čo takisto tlmočím. Som taká pani na svojom mieste.

Druhá otázka je veľmi podobná, a skoro rovnako zákerná: Ako by ste sa opísali vy?

TŽ: Dobrá a ťažká otázka. Ak sa orientujeme v charitnom alebo univerzitnom prostredí, povedala by som, že sa snažím zo seba vydať čo najviac v tom zmysle, že ak je niečo pre mňa prioritou, snažím sa spraviť všetko preto, aby som s tým bola spokojná. A ak sa to nepodarí, predsa len si viem povedať, že som do toho dala všetko.
EY: Myslím si, že to celkom sedí. Vedel by som o sebe povedať, že som seriózny, niekedy možno až príliš.
OM: Som Ukrajinka, univerzitná docentka už viac ako 15 rokov, pracovala som v Kyjeve a teraz v Černigove. Dávam aj právne konzultácie, keď ich niekto potrebuje: Ukrajinci alebo iní. Na Trnavskej univerzite som spoznala veľmi dobrých učiteľov, pretože tam ako dospelá študentka študujem filológiu v odbore anglický jazyk a anglofónne kultúry.

Tamara Anna Žalobínová v triede. Foto: archív TŽ.

Dnes sa budeme rozprávať predovšetkým o vás a vašej práci v Trnavskej arcidiecéznej charite. Môžete nám priblížiť, o akú činnosť presne ide?

TŽ: Najprv som začínala na dobrovoľníckej pozícii a neskôr ma zamestnali

ako lektorku. Pracujem priamo v Integračnom centre Trnavskej arcidiecéznej charity a špecializujem sa na integráciu cudzincov do mesta Trnava. Oblasť, v ktorej som sa angažovala, je vyučovanie slovenského jazyka pre cudzincov. Primárne išlo o občanov Ukrajiny, ale viackrát prišli študenti napríklad z Filipín alebo Indie. Slovenčina a ukrajinčina sú si celkom blízke, ale pre človeka z inej jazykovej skupiny je to omnoho náročnejšie, keďže im písmo, výslovnosť ani slovosled nemusia byť známe a to so sebou prináša nové výzvy.

Evgeni Yushkevich pri práci v Charite. Foto: archív EY.

EY: V trnavskej charite som vyše dvoch rokov pôsobil ako lektor slovenského jazyka pre cudzincov. Viedol som skupinové aj individuálne hodiny pre dospelých a deti s rôznou úrovňou pokročilosti. Asi 90 % mojich študentov bolo starších ako ja, ale našli sme si k sebe spoločnú cestu – možno aj vďaka môjmu prístupu. Občas bolo treba niečo pretlmočiť, preložiť či s niečím poradiť. Snažil som sa pomôcť tým, čo sám viem a čo som zažil ako cudzinec, keď som sa sťahoval.

OM: Koncom roku 2023 som dostala veľmi dobrú ponuku byť tlmočníčkou a učiteľkou angličtiny tu v charite. Mala som tri skupinky: detičky, pokročilých a začiatočníkov. Charitný duch a práca s ľuďmi mi vyhovujú, pretože som veriaca, navštevujem tu v Trnave pravoslávny kostol. Boh je pre mňa na prvom mieste, a keď ľudia pomáhajú druhým, hreje ma to pri srdci. Neskôr bol môj kontrakt rozšírený na právne poradenstvo.

Ako sa človek k charitatívnej práci dostane?

TŽ: Dostala som sa k nej celkom náhodou. V prvom ročníku som prišla do Trnavy iba s kufrom, keďže pochádzam z východného Slovenska, a musela som si život vybudovať nanovo. Mimo školy som nemala nič, čoho by som sa vedela chytiť, hľadala som si nejakú brigádu alebo dobrovoľníctvo. V tejto súvislosti ma oslovil Evgeni, keďže on v charite tiež pracoval na lektorskej pozícii. Najprv som si nebola istá, či by to bolo pre mňa, pretože okrem vysvetľovania spolužiakom pred skúškou som nemala skúsenosti s učením. Povedala som si, že to skúsim, a ak by to nebolo pre mňa, aspoň sa za ten čas niečo naučím. Nakoniec ma to veľmi oslovilo.

EY: Je na to zaujímavý príbeh. Vtedy som ešte býval na internáte, bol to prvý ročník môjho bakalárskeho štúdia. Vracal som sa z nákupu a vonkajšie dvere boli zamknuté, vrátnik niekam odišiel, tak som musel čakať. Medzitým k tým dverám podišiel jeden môj známy. Rozprávali sme sa predtým možno raz a nejako okrajovo som spomenul, že študujem slovenčinu. On vtedy pracoval v charite a vedel o tom, že do integračného centra hľadajú lektora slovenčiny, tak mi posunul číslo na koordinátorku, a ja som sa ozval. Ponáhľal som sa na svoju izbu, ale keby vrátnik tie dvere nezamkol, možno by som sa k charite ani nedostal.

OM: Zrejme to bol nápad od Pána Boha. Neprišla som sem preto, že som chcela, nemala som sen bývať či už na Slovensku alebo inde v Európe. Vojna ma prinútila odísť. Ešte v pyžamách sme boli aj s mamičkou evakuované Červeným krížom. Najprv to bolo len na dva-tri mesiace, no už som tu piaty rok. V tom procese, keď už sme boli tu na Slovensku, som od úradu dostala email, že pre Ukrajincov bude pripravený potravinový balík. Prišli sme poň a tam nás čakala

Docentka Myronets v budove Európskeho parlamentu. Foto: archív OM.

pani z charity. To bol začiatok. Povedala som jej, že ak budú potrebovať odo mňa nejakú pomoc, napríklad angličtinu, môžem im pomôcť. Potom už nasledoval obyčajný pohovor a bola som prijatá.

V čom cítite, že vás táto práca obohatila?

TŽ: Povedala by som, že v pedagogickej praxi. Je to iný pocit si to vyskúšať, keď človek stojí sám pred triedou a musí fungovať na učiteľskej pozícii, vytvoriť si atmosféru a nestratiť sa v tom, čo vysvetľuje. Obohatilo ma to aj osobne: spoznala som veľa ľudí a kontakt s deťmi bol pre mňa veľmi zaujímavý – znova som sa vedela priblížiť k svojim detským časom a porovnať si, ako to v školstve fungovalo vtedy a ako to funguje teraz. Tiež som si sama uvedomila svoje medzery.

EY: V tejto práci som sa zoznámil s veľkým počtom ľudí a spoznal veľa ľudských príbehov. Na našich hodinách nešlo len o odovzdanie vedomostí, ale som sa tam snažil aj vytvárať priestor, v ktorom by si ľudia medzi sebou mohli zdieľať svoje problémy a príbehy, priestor na dôveru. Mnohí sa ocitli v nečakanej životnej situácii, museli zmeniť krajinu a začať život odznova. Vďaka tomu som sa stal empatickejším. Týmto ma táto práca obohatila najviac.

OM: Nie je to len o peniazoch, hoci musím pomáhať sebe aj mamičke. Láska, komunikácia s ľuďmi, možnosť slúžiť Pánu Bohu a charitný duch – to sa mi páči, to je to, čo som potrebovala.

Máte nejaké zážitky z tejto práce, ktoré by mohli ostatných prekvapiť? Či už milo alebo nemilo.

TŽ: Situácia, ktorá pre mňa bola najviac prekvapivá a najväčšia výzva bol moment, keď na hodinu pre mladšie deti prišlo dievčatko, ktoré malo iba päť rokov a prišlo na Slovensko so svojou rodinou približne týždeň dozadu. Chcela sa naučiť po slovensky a ja som sa dovtedy venovala len študentom, ktorí už vedeli aspoň základy. Ona nevedela ani jedno slovo. Nevedela som, ako sa k tomu postaviť, ale dopadlo to úspešne. Chodievala ku mne každý týždeň, učili sme sa slovnú zásobu, abecedu, frázy a môžem s radosťou povedať, že už dokončila 1. ročník na základnej škole a veľmi sa jej darí. To je pre učiteľa tá najlepšia pochvala.

EY: Napadá mi to, s akým úsilím a snahou ľudia pristupovali k jazyku. Ako poctivo sa snažili robiť domáce úlohy, mali otázky, brali to naozaj vážne. Aj ľudia v staršom veku. Najstaršia študentka mala vyše osemdesiat rokov a veľmi rada čítala slovenskú literatúru.

OM: Chcela by som hovoriť pozitívne. Niektorí tu potrebujú stráviť čas, iní tu chcú ostať žiť, integrovať sa. Vždy, keď som komunikovala s klientmi, bola to pozitívna a konštruktívna komunikácia. Po hodinách odchádzali s úsmevom a mala som pocit, že im zo srdca spadla ťažoba. Komunikácia je to, čo si budem pamätať až do smrti.

Na záver: Čo by ste odporučili tým, ktorí váhajú, či sa dať na charitatívnu činnosť?

TŽ: Niet lepšieho pocitu ako robiť niečo pre ostatných. Všetky sféry, ktoré si vyžadujú pomoc, sú za mňa rovnako potrebné a angažovanie sa v nich dá človeku najlepší pocit, aký môže mať. Ide o potreby 21. storočia a ide o našu budúcnosť. Absolútne tu nie je miesto na váhanie: je to niečo, čo je potrebné. Čas je najcennejšie, čo môže človek venovať.

EY: Niektorí ľudia si pod dobrovoľníctvom predstavujú len ťažkú špinavú robotu – upratovať na uliciach smeti a pod. Dobrovoľníctvo je ale omnoho širšie a uplatniť sa v ňom vie naozaj každý, či už je to spojené s výučbou alebo kreativitou. Niekto vie strihať, niekto fotiť, niekto píše veľmi dobré texty. Ak človek má chuť niečím prispieť, tak na to určite nájde priestor. Nikdy by som nečakal, že budem pracovať v charite, ale teraz som veľmi rád, že život ma zaviedol práve tam. Dalo mi to veľa a predovšetkým pomohlo upevniť hodnoty, ktoré si odnášam aj do ďalšieho života.

OM: Ak chcete len peniaze, bude to pre vás ťažké. Ak chcete slúžiť Bohu a ľuďom, mať kolegov s dobrým srdcom, ak chcete mať takýto život a spoznať charitného ducha, bude sa vám tam dobre pracovať.

Za rozhovor ďakuje

Samuel Kráľ

Rektor Trnavskej univerzity ocenil 11 výnimočných študentov

Trnavská univerzita v Trnave aj v akademickom roku 2026/2027 ocenila svojich najaktívnejších a najúspešnejších študentov. Rektor univerzity Miloš Lichner odovzdal 21. septembra 2026 počas slávnostného otvorenia akademického roka Cenu rektora Trnavskej univerzity jedenástim študentom, ktorí svojimi študijnými výsledkami, vedeckou, odbornou či spoločenskou činnosťou významne prispievajú k rozvoju univerzity a šíria jej dobré meno doma i v zahraničí. Ocenení študenti svojimi úspechmi potvrdzujú, že univerzitné prostredie vytvára priestor nielen pre kvalitné vzdelávanie a výskum, ale aj pre rozvoj talentu, kreativity, dobrovoľníckych aktivít či občianskej angažovanosti.

Bc. Rudolf Parízek je študentom 2. ročníka magisterského stupňa v študijnom programe sociológia na FF TU. Dlhodobo úspešne reprezentuje Trnavskú univerzitu na študentských konferenciách a aktívne sa podieľa na popularizácii sociológie medzi širšou verejnosťou. Významne sa zapojil aj do stážového programu realizovaného mestom Trnava prostredníctvom ConnecTT – podporného centra pre cudzincov, ktorý bol zameraný na terénny výskum situácie cudzincov v meste Trnava. Následne sa podieľal na analýze zozbieraných dát a prezentácii výsledkov na multisektorovom fóre pred odborníkmi, zástupcami samosprávy a ďalšími relevantnými aktérmi. Výskum prispel k identifikácii kľúčových výziev v oblasti integrácie cudzincov a k formulovaniu návrhov opatrení na podporu rozvoja inkluzívneho prostredia v meste Trnava. Svojou angažovanosťou, pracovitosťou a aktívnou reprezentáciou univerzity významne prispieva k prepájaniu akademického prostredia s praxou.

Bc. Boris Pňaček je študent 2. ročníka magisterského stupňa v štu-

dijnom programe história na FF TU. Dlhodobo pôsobí ako dobrovoľník v Občianskom združení Samaria Hlohovec, kde organizuje rôzne edukačné aktivity zamerané na žiakov základných a stredných škôl, akcie pripomínajúce význam udalostí 17. novembra 1989 a podujatia zamerané na zachovanie kultúrneho dedičstva.

Bc. Nikola Machničová, študentka v študijnom programe učiteľstvo slovenského jazyka a literatúry a výchova k občianstvu z PdF TU, získala cenu rektora v oblasti podpory rozvoja a šírenia dobrého mena fakulty a univerzity. Nikola patrí medzi študentky, ktoré sa dlhodobo vyznačujú mimoriadnou aktivitou, angažovanosťou a výbornými študijnými výsledkami. Počas štúdia sa zapájala do širokého spektra akademických, dobrovoľníckych, kultúrnych i komunitných aktivít. Ako prezidentka študentskej firmy *Divergent* prispela k jej zaradeniu medzi päť najlepších študentských firiem na Slovensku. Aktívne sa venuje dobrovoľníctvu, práci s mládežou, kultúrnym podujatiam aj občianskym iniciatívam vo svojom regióne. Na pedagogickej fakulte pôsobí ako pomocná vedecká sila na katedre pedagogických štúdií, podieľa sa na organizácii odborných podujatí a podporuje študentský život prostredníctvom viacerých aktivít. Svoje pedagogické a jazykové kompetencie uplatňuje aj v praxi ako animátorka a lektorka anglického jazyka. Za svoje študijné úspechy získala prospechové štipendium a venuje sa aj vedecko-výskumnej činnosti.

Bc. Martin Rychlý je študentom magisterského stupňa študijného programu učiteľstvo chémie

a etickej výchovy na PdF TU. Cenu rektora získal za podporu rozvoja i šírenie dobrého mena fakulty a univerzity, ako aj za významný humanitný čin. Už viac ako desať rokov sa venuje dobrovoľníckej práci s deťmi a mládežou ako animátor, vedúci táborov a dobrovoľný vychovávateľ v organizácii eRKo. Aktívne pôsobí aj v Dobrovoľnom hasičskom zbore v Košeci, ako dobrovoľný záchranár systému First Responder a zapája sa do aktivít Slovenskej katolíckej charity. Popri dobrovoľníckej činnosti úspešne reprezentuje Trnavskú univerzitu v akademickom aj spoločenskom živote. Za svoju bakalársku prácu získal 3. miesto na chemickej konferencii v Bratislave, podieľa sa na organizácii fakultných podujatí a v akademickom roku 2025/2026 bol zvolený za podpredsedu Akademického senátu Trnavskej univerzity za študentskú časť. Svojou angažovanosťou, nezištnou pomocou druhým a aktívnym zastupovaním študentov prispieva k šíreniu dobrého mena univerzity.

Bc. Daniela Kacvinská je študentkou 1. ročníka na magisterskom stupni štúdia v odbore verejné zdravotníctvo na FZaSP TU. Cenu rektora získala za dôsledné plnenie činností pomocných vedeckých a pedagogických síl. V akademickom roku 2025/2026 úspešne obhájila bakalársku prácu s názvom Analýza prevalencie a úmrtnosti na hypertenziu a vybraných rizikových faktorov za posledných 10 rokov, za ktorú získala ocenenie za najlepšiu bakalársku prácu. V letnom semestri sa aktívne zapojila do odborného programu počas stáže Anastasie Farrell, študentky verejného zdravotníctva z University College Cork. Zároveň sa zodpovedne podieľa na plnení čiastkových úloh projektu KEGA: Vytvorenie interaktívnej vzdelávacej online platformy na podporu výučby metodiky HIA pod vedením Jarmily Pekarčíkovej. Čiastkové vý-

sledky projektu bude prezentovať formou posteru na medzinárodnej konferencii. Týmito aktivitami prispieva k vedeckej a vzdelávacej činnosti pracoviska a k šíreniu dobrého mena fakulty a univerzity.

Mgr. Ivana Verešpejová (vpravo na fotografii), Lucia Jurčová (v strede), Ing. Martina Fančovičová (vľavo) a Jana Gorst, študentky študijného programu Counseling na TF TU, získali Cenu rektora ako kolektív za úspešnú reprezentáciu Trnavskej univerzity počas študijno-tréningovej mobility na University of Central Florida v Orlande v rámci programu Erasmus+ KA171. Počas pobytu sa aktívne zapájali do odborného vzdelávania a praktickej prípravy budúcich counselorov, pričom získali cenné skúsenosti v oblasti poradenských zručností, supervízie a práce s klientom. Po návrate študentky z vlastnej iniciatívy zorganizovali stretnutie s absolventmi a študentmi programu Counseling, na ktorom interaktívnou formou sprostredkovali poznatky nadobudnuté počas mobility. Svojou aktívnou reprezentáciou univerzity, zdieľaním skúseností a podporou ďalšej spolupráce s partnerskou univerzitou významne prispeli k rozvoju medzinárodných vzťahov a k šíreniu dobrého mena Trnavskej univerzity doma i v zahraničí.

Bc. Romana Halgašová je študentkou 1. ročníka magisterského študijného programu v odbor právo na PF TU, ktorú svojimi výnimočnými výsledkami úspešne reprezentuje doma aj v zahraničí. Počas štúdia dosiahla mimoriadne úspechy v prestížnych simulovaných súdnych sporoch (moot courtoch), kde sa podieľala na historicky najlepšom umiestnení slovenského tímu v súťaži Sports Law Arbitration Moot. Spolu so svojím tímom obsadila miesto medzi ôsmimi najlepšími tímami sveta a zároveň sa zaradila medzi tri najúspešnejšie tímy v Európe. Vysokú úroveň svojich odborných znalostí preukázala aj v súťažiach z rímskeho a európskeho práva, v ktorých získala viaceré prvenstvá na celoslovenskej i medzinárodnej úrovni. Popri reprezentácii univerzity sa aktívne zapája do života fakulty ako študentská tútorka, podieľa sa na propagácii fakulty prostredníctvom sociálnych sietí a pravidelne sa zúčastňuje odborných podujatí a vzdelávacích programov zameraných na rozvoj právnických kompetencií.

Bc. Samuel Jehlár je študentom magisterského stupňa štúdia v odbore právo na PF TU. Počas bakalárskeho štúdia dosiahol viaceré významné úspechy, za ktoré získal Cenu dekanky fakulty za vynikajúce študijné výsledky a ocenenie pre najlepšieho rečníka vo fakultnom kole simulovaného súdneho sporu z európskeho práva EU Lex Challenge. Úspešne reprezentoval univerzitu na domácich aj medzinárodných moot courtoch, pričom so svojím tímom dosiahol historicky najlepšie slovenské umiestnenie v súťaži Sports Law Arbitration Moot, kde sa prebojovali medzi osem najlepších tímov sveta. Popri úspechoch na súťažiach sa aktívne zapája do života fakulty. Podieľal sa na organizácii vedeckých a popularizačných podujatí, vystupoval na Dňoch otvorených dverí a Letnej škole práva pre stredoškolákov, pôsobil ako študentský tútor a pomocná vedecká sila na viacerých katedrách. Ako člen disciplinárnej komisie Trnavskej univerzity a tvorca propagačného obsahu fakulty prispieva k rozvoju akademickej komunity a k šíreniu dobrého mena univerzity doma i v zahraničí.

PR

Foto: Barbora Likavská

Diskusia Vplyv výsledkov maďarských volieb na Slovensko

Barbora Birová
Foto: K. Csonková

Dňa 22. apríla 2026 sa na pôde FF TU uskutočnila študentská diskusia s názvom Vplyv výsledkov maďarských volieb na Slovensko. Podujatie pripravili a moderovali študenti 2. ročníka politológie Barbora Birová a Dávid Šlosár. Pozvanie do diskusie prijali analytik Grigorij Mesežnikov, prezident Inštitútu pre verejné otázky a Martin Klus, politológ, spoluzakladateľ výskumnej agentúry SCIO. Obaja hostia ponúkli odborný pohľad na výsledky parlamentných volieb v Maďarsku a artikulovali v ich súvislostiach širšie dôsledky a paralely s vývojom slovenskej politickej scény.

O vplyve výsledkov maďarských volieb na Slovensko diskutovali (sprava) Barbora Birová, Grigorij Mesežnikov, Martin Klus a Dávid Šlosár

Úvod patril rozboru samotných výsledkov volieb v Maďarsku. Pozornosť sa sústredila najmä na víťazstvo strany Tisza a spôsob, akým si nový politický subjekt zabezpečil ústavnú väčšinu v parlamente. Diskutovalo sa o tom, či ide o skutočnú zmenu politického režimu v Maďarsku, ktorý mal charakter iliberálnej demokracie alebo len o štandardné odovzdanie moci a zmenu exekutívy po dlhoročnom vládnutí Viktora Orbána a strany Fidesz. Hostia analyzovali aj prvé vyjadrenia víťaza volieb Pétera Magyara a spoločenské očakávania spojené s jeho nástupom do funkcie premiéra. Následne sa venovali vplyvu výsledkov parlamentných volieb v Maďarsku na slovenskú parlamentnú politiku. Moderátori položili otázku, ako môže volebná prehra strany Fidesz ovplyvniť štýl a obsah politiky najväčšej strany vládnej koalície na Slovensku v súčasnosti Smer-SD pred parlamentnými voľbami v roku 2027. Diskutovalo sa o tom, ako výsledky maďarských parlamentných volieb môžu zasiahnuť do predvolebnej kampane na Slovensku, či majú slovenské politické strany schopnosti poučiť sa z ich priebehu a do akej miery je možné prenášať skúsenosti z vývoja jednej krajiny v stredoeurópskom regióne do druhej, keďže Slovensko a Maďarsko majú odlišné volebné systémy aj špecifické problémy, ktoré determinujú špecifické štiepne stranícke línie.

Diskusia sa následne presunula k charakterizácii vybraných aspektov správania sa voličov, a to v kontexte emocionálnej voľby, voľby problému a ich determinácii socio-ekonomickými a demografickými faktormi. Otázky sa následne týkali efektivity využívania strachu na mobilizáciu voličov v rámci polarizácie spoločnosti na Slovensku. Súčasťou diskusie bola aj téma zmysluplnosti spájania opozičných strán na Slovensku v kontexte inšpirácii zahraničnými modelmi spolupráce a prekonávania partikulárnych straníckych záujmov. V tejto súvislosti hostia priblížili aj historické paralely s rokom 1998, keď sa demokratické sily spojili proti autoritatívnym tendenciám vtedajšej vlády vedenej Vladimírom Mečiarom. Priestor dostala aj otázka postavenia žien v politike. Napriek tomu, že ženy tvoria väčšinu populácie Slovenska, ich zastúpenie v parlamente sa nezvyšuje. Diskutovalo sa o príčinách tohto stavu, spoločenských stereotypoch a o dôvodoch, prečo časť voličiek podporuje prevažne mužských kandidátov. V závere podujatia dostali priestor aj samotní študenti, ktorí sa zapojili otázkami a postrehmi. V mene organizačného tímu ďakujeme všetkým participujúcim študentkám a študentom za účasť na diskusii. Veríme, že diskusia priniesla účastníkom nové študijné podnety a odborné postrehy na tematizované politologické a sociologické témy.

Návrat z Ostravy: Aké témy priniesli naši sociológovia na medzinárodné fórum?

Členovia a členky Katedry sociológie FF TU sa v uplynulých dňoch zúčastnili na prestížnom odbornom podujatí Česko-slovenské sociologické dni, ktoré sa tento rok konali v Ostrave. Medzinárodná konferencia privítala desiatky odborníkov z oboch krajín a vytvorila priestor na otvorenú diskusiu o aktuálnych spoločenských témach. Zástupcovia katedry na podujatí aktívne vystúpili s tromi príspevkami, ktoré vzbudili živú odbornú debatu.

Prvú z prezentovaných tém predniesli Daša Ryšavá a Peter Guráň, ktorí sa vo svojom príspevku zamerali na Rozdiely v akceptácii tradičnej a postmodernej rodiny na Slovensku a v Česku. Prezentácia ponúkla komparatívny pohľad na premeny rodinného života a meniace sa hodnotové orientácie obyvateľov oboch susedských krajín.

Otázke úzko spätej so životom mladých ľudí sa venovala dvojica Lenka Diener a Martin Fero s príspevkom Dostupnosť bývania očami mladých Slovákov. Prezentácia vychádzala z aktuálnych dát a poukázala na prekážky, ktorým čelí nastupujúca generácia pri osamostatňovaní sa a hľadaní vlastného bývania.

Vzhľadom na súčasný spoločensko-politický vývoj rezonoval aj príspevok Silvie Mihálikovej a Milana Zemana s názvom Skutočne sú hodnoty demokracie na ústupe? Čo na to hovoria výsledky výskumov verejnej mienky? Autori na základe empirických zistení analyzovali postoj verejnosti k demokratickým inštitúciám a hodnotám v širšom stredoeurópskom kontexte.

Česko-slovenské sociologické dni v Ostrave navštívili (zľava): Milan Zeman, Daša Ryšavá, Silvia Miháliková, Martin Fero, Peter Guráň, Lenka Diener. Foto: archív katedry.

Účasť na Česko-slovenských sociologických dňoch potvrdila, že výskumné témy realizované na katedre sociológie reflektujú kľúčové výzvy spoločnosti a prinášajú cenné poznatky pre odbornú aj širšiu verejnosť. Okrem odborných debát záver konferencie priniesol aj zaujímavú sprievodnú exkurziu do národnej kultúrnej pamiatky Baňa Michal. Zachovalé priestory bývalej čiernouhoľnej bane zúčastneným priblížili bohatú industriálnu históriu Ostravy. Česko-slovenské sociologické dni tak obohatili našich sociológov nielen o nové výskumné perspektívy, ale aj o nové autentické zážitky.

Katedra sociológie

Žijeme ešte v demokracii?

Dňa 7. októbra 2026 študenti Katedry politológie FF TU zorganizovali diskusiu s názvom Žijeme ešte v demokracii? Beseda bola zameraná na súčasný stav demokracie na Slovensku a v Českej republike, jej fungovanie a výzvy spojené so zachovaním demokratických princípov. Pozvanie prijali bývalý predseda vlády ČR a politológ Petr Fiala a bývalý predseda vlády SR Mikuláš Dzurinda. Diskusiou sprevádzal Tomáš Jahelka, pedagóg Katedry politológie.

V úvodnej časti sa diskutujúci venovali otázkam fungovania demokracie a okolnostiam, za ktorých môže dochádzať k oslabovaniu demokratických princípov aj napriek formálnemu zachovaniu demokratických inštitúcií a volebných mechanizmov. Obaja hostia priblížili problematiku nielen z pohľadu politickej teórie, ale predovšetkým prostredníctvom vlastných skúseností z výkonu vrcholných politických funkcií. Porovnali teoretické predstavy o fungovaní demokratického systému s politickou praxou, v ktorej musia predstavitelia štátu reagovať na aktuálne spoločenské a ekonomické problémy, hľadať politické kompromisy a prijímať rozhodnutia s dlhodobými dôsledkami. V tomto kontexte bola zdôraznená aj potreba prijímania nepopulárnych, ale pre obranu verejného záujmu a stability štátu nevyhnutných opatrení, a to aj za cenu možnej straty podpory voličov v nasledujúcich voľbách.

Významnou súčasťou diskusie bola problematika ochrany demokracie a úlohy demokratických inštitúcií. Petr Fiala poukázal na ich nezastupiteľný význam pre fungovanie demokratického systému, zároveň však upozornil, že samotná existencia inštitúcií ešte nezaručuje jeho zachovanie. Rozhodujúci význam pripisoval postoju samotných občanov.

Diskutovalo sa aj o otázke, ako by mali demokratické politické strany reagovať na radikálnu rétoriku svojich politických protivníkov bez toho, aby samy preberali podobný spôsob komunikácie.

Mikuláš Dzurinda sa pri otázke spolupráce opozičných politických síl vrátil k politickému vývoju na Slovensku v 90. rokoch. Atmosféru tohto obdobia priblížil aj na príklade organizovania paralelného sčítavania hlasov počas parlamentných volieb v roku 1998, kde samotný občania svojou aktivitou prispeli k ich férovému priebehu.

Diskusia poskytla študentom a pedagógom príležitosť konfrontovať teoretické poznatky s praktickými skúsenosťami dvoch bývalých predsedov vlád a otvorila priestor na ďalšie zamyslenie nad súčasným stavom a budúcnosťou demokracie nielen u nás, ale aj v Európe.

Zuzana Kurzová

Európsky grant ELLA posilní spoluprácu s Malajziou a Indonéziou

PR

Trnavskej univerzite sa podaril významný úspech na poli medzinárodnej projektovej činnosti. Ako hlavný koordinátor sme uspeli v kompetitívnej európskej schéme Erasmus+ Budovanie kapacít vo vysokoškolskom vzdelávaní (CBHE 2026) s projektom ELLA (*Early Lifelong Learning Alliance*). Získanie tohto grantu v pozícii lídra konzorcia predstavuje pre slovenskú vysokú školu dôležitý míľnik. V silnej európskej konkurencii uspelo v rámci tejto schémy celkovo 180 projektov, čo býva každoročne okolo 15 % zo všetkých podaných žiadostí. Zo Slovenska sa to podarilo len Univerzite Komenského a nám. Pre našu univerzitu je to ocenenie dlhodobej vedeckej práce a rozvíjania akademických partnerstiev v regióne juhovýchodnej Ázie.

Projekt reaguje na potrebu rozvoja infraštruktúry celoživotného vzdelávania v oblasti raného detstva a predškolského vzdelávania v Malajzii a Indonézii. Hoci miestne politiky vyžadujú vysokú kvalifikáciu učiteľov, v praxi (najmä vo vidieckych a štátnych zariadeniach) chýba systematický prístup k ich priebežnému profesijnému rozvoju. Cieľom projektu je rozšíriť funkcie zapojených univerzít o takzvané „tretie poslanie" a vytvoriť stále regionálne centrá pre celoživotné vzdelávanie (*ELLA Centres*). V rámci projektu sa zavedie inovatívny rámec mikrocertifikátov (*Micro-credentials*) pre šesť vzdelávacích modulov vrátane inkluzívnej a zelenej pedagogiky. V pilotnej fáze projekt priamo zaškolí a odborne posilní viac ako 400 učiteľov v praxi.

Tento strategický medzinárodný projekt úspešne prepája kapacity dvoch európskych a štyroch ázijských akademických inštitúcií. Na čele celého konzorcia stojí ako hlavný koordinátor Trnavská univerzita, pričom európsku stranu dopĺňa bulharská Sofia University St. Climent Ohridski. Kľúčovými partnermi priamo v ázijskom regióne sú indonézske univerzity Universitas Negeri Semarang a Universitas Negeri Gorontalo, ktoré dopĺňajú malajzijské inštitúcie Universiti Pendidikan Sultan Idris a Universiti Teknologi MARA.

Hlavnou koordinátorkou projektu je prorektorka pre vonkajšie vzťahy a spoluprácu docentka Dana Masaryková. Vedeckým a odborným garantom pre terénny výskum, vývoj a metodológiu je profesor Branislav Pupala.

V súčasnosti sa projekt nachádza v prípravnej administratívnej fáze. Naša univerzita momentálne realizuje formálne kroky spojené s podpisom grantovej zmluvy s Európskou výkonnou agentúrou pre vzdelávanie a kultúru (EACEA) v Bruseli a dolaďuje interné partnerské dohody s univerzitami v Malajzii a Indonézii, aby sa aktivity mohli v blízkej dobe naplno rozbehnúť.

Regionálne centrum podpory učiteľov pre okresy Senica a Skalica ako partner škôl v čase zmien

Regionálne centrum podpory učiteľov (RCPU) pre okresy Senica a Skalica, ktorého zriaďovateľom je Trnavská univerzita v Trnave, už tri roky pôsobí ako odborné a metodické zázemie pre školy v regióne. Jeho činnosť je súčasťou opatrení Plánu obnovy a odolnosti Slovenskej republiky a realizuje sa v spolupráci s Ministerstvom školstva, výskumu, vývoja a mládeže SR. Hlavným poslaním centra je sprevádzať školy a učiteľov pri zavádzaní nových metód vyučovania, podpore profesijného rastu a implementácii zmien v základnom vzdelávaní.

Centrum reaguje na aktuálne potreby školskej praxe a pomáha učiteľom

zvládať výzvy, ktoré prináša premena vzdelávacieho systému. Zameriava sa najmä na podporu pedagogických a odborných zamestnancov, rozvoj pedagogických lídrov, vytváranie regionálnych partnerstiev a zavádzanie princípov nového kurikula do každodennej práce škôl. Dôležitou súčasťou jeho činnosti je individuálne sprevádzanie učiteľov, odborné poradenstvo a vytváranie priestoru na zdieľanie skúseností a príkladov dobrej praxe.

Služby centra sú určené začínajúcim aj skúseným učiteľom, pedagogickým a odborným zamestnancom, ako aj vedúcim zamestnancom škôl. Podpora sa realizuje prostredníctvom individuálnych návštev vyučovacích hodín, konzultácií, workshopov, diskusií a skupinových aktivít. Centrum zároveň pripravuje aktivity podľa konkrétnych potrieb škôl v regióne. Pre základné školy zaradené do siete škôl a školských zariadení, ktoré sú financované prevažne zo štátnych zdrojov, sú tieto služby poskytované bezplatne.

Jednou z kľúčových foriem podpory je individuálny mentoring. Ide o dôverný a partnerský proces, v ktorom mentor sprevádza učiteľa pri rozvoji jeho profesijných a osobnostných silných stránok. Po prejavení záujmu je pedagógovi pridelený mentor, s ktorým si spoločne stanoví očakávania a cieľ spolupráce. Mentor následne pravidelne navštevuje vyučovacie hodiny, približne raz za tri týždne. Po pozorovaní hodiny nasleduje reflexia a profesionálny rozhovor zameraný na ďalší rozvoj pedagogickej praxe. Mentoring spravidla prebieha počas jedného školského roka alebo do dosiahnutia stanoveného cieľa.

Okrem individuálnej podpory ponúka centrum aj skupinové formy vzdelávania. Workshopy, diskusie, prednášky a ďalšie podujatia možno po dohode realizovať priamo v priestoroch školy. Aktivity môžu mať podobu poldenného alebo celodenného workshopu, prípadne interaktívnej prednášky. Vytvárajú priestor na odbornú diskusiu, výmenu skúseností a praktické využitie nových poznatkov vo vyučovaní.

Tematická ponuka skupinovej podpory je široká a vychádza z potrieb školskej praxe. Zahŕňa napríklad využívanie umelej inteligencie pri príprave na vyučovanie, efektívne výučbové nástroje, sociometriu, formatívne hodnotenie, budovanie pozitívnej triednej klímy, učenie prispôsobené potrebám žiakov, čitateľskú gramotnosť, inkluzívne prístupy, zážitkové a outdoorové vzdelávanie či podporu wellbeingu učiteľa. Dôraz sa kladie najmä na praktické stratégie, ktoré môžu pedagógovia uplatniť priamo vo svojej každodennej práci.

Personálne zabezpečenie centra tvorí tím mentoriek s rôznorodou pedagogickou, psychologickou, špeciálnopedagogickou a metodickou praxou. Súčasťou tímu sú odborníčky so skúsenosťami z vyučovania na základných školách, práce so školskými podpornými tímami, podpory žiakov so špecifickými potrebami, rozvoja gramotnosti, prírodovedného a zážitkového vzdelávania či práce s triednou klímou. Riaditeľkou Regionálneho centra podpory učiteľov pre okresy Senica a Skalica je doc. PaedDr. Jana Fančovičová, PhD.

Regionálne centrum podpory učiteľov pre okresy Senica a Skalica predstavuje významný prvok odbornej podpory škôl v regióne. Svojou činnosťou prispieva k zvyšovaniu kvality vyučovania, k posilňovaniu profesijných kompetencií učiteľov a k úspešnej implementácii zmien v základnom vzdelávaní. Vďaka mentoringu, skupinovým vzdelávacím aktivitám a úzkej spolupráci so školami pomáha vytvárať prostredie, v ktorom sa učitelia môžu rozvíjať a školy pružnejšie reagovať na potreby žiakov i výzvy súčasného vzdelávania.

Michaela Tabačarová
Foto: archív autorky

Novinky z fakulty zdravotníctva a sociálnej práce

Trnavský Beh pre zdravé prsia

text a foto:
www.fzsp.truni.sk

V Trnave sa 31. mája 2026 organizoval už druhý ročník Behu pre zdravé prsia. Hlavným cieľom charitatívneho behu je zvýšiť povedomie o rakovine prsníka a motivovať ženy k pravidelnej prevencii – najmä samovyšetreniu prsníkov a účasti na mamografickom skríningu OnkoKontrola. Preto sú súčasťou podujatia každoročne aj osvetové stanovištia, kde si účastníčky môžu vyskúšať samovyšetrenie na prsníkovom fantóme, získajú edukačné materiály, môžu sa poradiť s odborníkmi o výžive, pohybe a zdravom životnom štýle, ktoré zohrávajú dôležitú úlohu nielen v prevencii onkologických ochorení, ale aj v udržiavaní celkovej vitality. Akcie sa aktívne zúčastnila aj fakulta zdravotníctva a sociálnej práce.

Študentka programu laboratórne vyšetrovacie metódy v zdravotníctve, Natália Mušáková, a jeho absolventka, Nikola Piskorová, inštruovali zúčastnených o správnom prevedení samovyšetrenia prsníkov.

Verejné zdravotníctvo v centre medzinárodnej diskusie vo Vysokých Tatrách

V dňoch 9. – 11. septembra 2026 sa členovia katedry verejného zdravotníctva zúčastnili workshopu *Strengthening Governance for NCD Prevention: Integrating Insights from JA PreventNCD and Invest4Health into the Swiss Slovak Health Framework* a medzinárodnej konferencie *Healthy Horizons: Exploring Innovations in Public Health – 6th V4 Public Health Conference and 7th SAVEZ Conference*, ktoré sa konali vo Vysokých Tatrách. Členovia katedry prezentovali výsledky výskumu zamerané na zdravotnú gramotnosť obyvateľov Slovenskej republiky, vzťah zdravotnej gramotnosti a vybraných faktorov životného štýlu, trendy vo fajčení slovenskej populácie, post-covidový syndróm v Slovenskej republike, prevalenciu obezity a analýzu vybraných determinantov zdravia v krajinách V4, integrované prístupy poskytovania starostlivosti osobám bez domova, desaťročné skúsenosti s implementáciou hodnotenia zdravotných dopadov (HIA) na Slovensku a vzdelávanie študentov verejného zdravotníctva v oblasti HIA, ako aj inovácie vo vzdelávaní v oblasti verejného zdravotníctva zamerané na posilňovanie odolnosti zdravotných systémov a systémov starostlivosti v krajinách V4. Účasť na podujatiach prispela k výmene odborných poznatkov, nadviazaniu nových kontaktov a posilneniu medzinárodnej spolupráce v oblasti verejného zdravotníctva.

www.fzsp.truni.sk

Budúcnosť bude strieborná. Sme na ňu pripravení?

Predstavte si Slovensko o necelých 25 rokov. Takmer každý tretí človek, ktorého stretnete, bude senior. Znie to ako problém? Nemusí. Starnutie populácie totiž nemusíme vnímať iba ako výzvu, s ktorou sa bude musieť spoločnosť vyrovnať. Môže byť aj impulzom na vznik nových služieb, technológií, pracovných príležitostí a inovácií.

Práve z tejto myšlienky vychádza projekt SeniorInoHub – Seniorský inovačný hub, ktorý chce prispieť k tomu, aby Slovensko bolo na život v starnúcej spoločnosti lepšie pripravené.

A svoju úlohu v ňom má aj Trnavská univerzita v Trnave, ktorá je jedným z členov konzorcia partnerov spoločne realizujúcich projekt. Projekt sa realizuje od januára 2026 do decembra 2028 a je spolufinancovaný Európskou úniou v rámci Programu Slovensko.

Keď sa spoja univerzity, firmy, samosprávy a neziskový sektor

SeniorInoHub buduje na Slovensku inovačný ekosystém zameraný na tzv. striebornú ekonomiku. Jeho základom je spolupráca. Prepája akademické prostredie, verejný a súkromný sektor aj neziskové organizácie, aby spoločne hľadali, testovali a presadzovali riešenia, ktoré pomôžu ľuďom žiť kvalitne, aktívne a samostatne aj vo vyššom veku. V rámci projektu vzniká Znalostná platforma pre striebornú ekonomiku, realizujú sa vzdelávacie aktivity, prepájajú sa odborníci a organizácie a nové nápady sa postupne dostávajú z teórie do praxe. Do projektu sa aktívne zapája aj Katedra sociálnej práce FZaSP TU a na projekte spolupracujú profesorka Miriam Slaná, docentky Katarína Molnárová Letovancová a Michaela Gašparová.

Čo má sociálna práca spoločné s inováciami? Veľa.

Môžeme mať najmodernejšiu technológiu, skvelú službu alebo originálny nápad. Ak však nevieme, čo ľudia, pre ktorých ich vytvárame, skutočne potrebujú, nemusia priniesť očakávaný výsledok. A práve tu vstupuje do projektu tím katedry sociálnej práce. Jeho úlohou je mapovať potreby súčasných aj budúcich seniorov vo vekových kategóriách 50+, 60+ a 70+. Prostredníctvom fokusových skupín, dotazníkov a prieskumov členky katedry zisťujú, čo ľudia očakávajú od svojho života vo vyššom veku. Ako chcú bývať? Aké služby budú potrebovať? Čo im pomôže zostať čo najdlhšie samostatnými? A čo im dnes možno chýba? Odpovede na tieto otázky majú praktický význam. Zistenia z výskumu budú slúžiť ako podklad pri navrhovaní konkrétnych

riešení a inovácií. Seniori a budúci seniori tak nie sú iba cieľovou skupinou projektu – ich skúsenosti, názory a potreby pomáhajú určovať, aké riešenia majú zmysel.

Strieborná ekonomika? Možno je vám bližšia, ako si myslíte

Pojem strieborná ekonomika môže znieť trochu abstraktne, v skutočnosti však označuje niečo veľmi konkrétne. Zahŕňa produkty, služby a inovácie určené predovšetkým ľuďom vo veku 50+. Patrí sem bezbariérové a dostupné bývanie, zdravotná a sociálna starostlivosť či asistenčné technológie. Ale rovnako aj cestovanie, kultúra, vzdelávanie, šport a voľný čas, finančné služby alebo digitálne riešenia. Inými slovami – všetko, čo môže prispieť k tomu, aby človek mohol aj vo vyššom veku žiť život podľa svojich predstáv. A nejde pritom o malú okrajovú skupinu. S rastúcim počtom starších ľudí rastie aj význam ich potrieb, skúseností a spotrebiteľského potenciálu. Strieborná ekonomika preto vytvára priestor nielen pre sociálne a zdravotnícke profesie, ale aj pre podnikateľov, technologické firmy, architektov, samosprávy, výskumníkov či mladých inovátorov.

A čo s tým má spoločné dnešný vysokoškolák?

Možno viac, než sa na prvý pohľad zdá. Starnutie populácie totiž nie je témou iba pre sociálnych pracovníkov, zdravotníkov alebo demografov. Dotkne sa trhu práce, podnikania, technológií, bývania, verejných služieb, miest a obcí – a napokon aj toho, ako budeme o niekoľko desaťročí žiť my sami. Dnešní študenti budú generáciou, ktorá bude mnohé z týchto zmien nielen zažívať, ale aj vytvárať. Budú navrhovať nové služby, viesť organizácie, pracovať v samosprávach, vyvíjať technológie, podnikať, skúmať alebo pomáhať ľuďom. Preto má zmysel meniť aj spôsob, akým o senioroch premýšľame. Senior nie je synonymom pre človeka, ktorý potrebuje pomoc. Starší ľudia sú nositeľmi skúseností a vedomostí, aktívnymi členmi rodín a komunít, spotrebiteľmi a významnou súčasťou spoločnosti. SeniorInoHub sa preto nepýta iba na to, ako sa postaráme o rastúci počet seniorov. Oveľa zaujímavejšia otázka znie: Ako vytvoríme spoločnosť, v ktorej sa bude dobre žiť bez ohľadu na to, či máme 20, 50 alebo 80 rokov? Pretože keď dnes hovoríme o budúcnosti seniorov, v skutočnosti hovoríme aj o svojej vlastnej budúcnosti.

Michaela Gašparová

Foto: Projekt SeniorInoHub

Teológia ako priestor slobody a dialógu

Foto: Peter Zimen/tkkbs.sk

Päť rokov od návštevy pápeža Františka na Slovensku sa Teologická fakulta TU v septembrovej reflexii vrátila k jeho príhovoru z bratislavskej Katedrály svätého Martina. Milan Urbančok pripomenul výzvu rozvíjať slobodu, tvorivosť a dialóg aj v dnešnom teologickom myslení.

Obnova cirkevných inštitúcií po roku 1989 vytvorila podmienky pre slobodný verejný život viery. Ďalšou úlohou je pomáhať človeku premýšľať, rozlišovať a preberať zodpovednosť. Teologické vzdelávanie preto potrebuje priestor na otázky, ktoré prináša konkrétny život.

Pápež František

Príklad Cyrila a Metoda pripomína, že odovzdávanie tradície vyžaduje porozumenie kultúre ľudí, ku ktorým sa obraciame. Tvorivosť sa týka jazyka viery, vzdelávania aj sprevádzania. Schopnosť počúvať skúsenosti súčasného človeka je podmienkou zrozumiteľného rozhovoru.

Septembrové pripomenutie pápežovej návštevy tak otvorilo otázku spoločenskej úlohy fakulty. V prostredí poznačenom nedôverou môže teológia prispievať k obnovovaniu vzťahov a k spolupráci ľudí odlišných presvedčení.

Odborná pomoc sa začína stretnutím s človekom

Ako pripraviť odborníka na pomoc človeku v náročnom rozhovore? Túto otázku otvorila medzinárodná konferencia Profesionálne etablovanie counselingu, ktorú 17. septembra 2026 hostila Teologická fakulta Trnavskej univerzity. Odborné vstupy prepojili profesijné ukotvenie, prácu so vzťahom a supervíziu.

Z University of Central Florida prišli Bryce Hagedorn, John Super a Sebastiana Halpin. Bryce Hagedorn zdôraznil význam medzinárodných kontaktov pri rozvoji profesie. John Super predstavil párový counseling a praktickým cvičením upriamil pozornosť na vlastné potreby človeka v konflikte. Sebastiana Halpin sa venovala supervízii a sprevádzaniu študentov pri reflexii praxe.

Spoločnou otázkou bolo, ako spojiť odborné poznanie so schopnosťou vnímať konkrétneho človeka. Pomáhajúci potrebuje rozpoznávať aj vlastné reakcie a hranice kompetencie. Supervízia vytvára priestor, v ktorom môže skúsenosť pomenovať, porozumieť jej a hľadať primeraný postup.

Do diskusie sa zapojili akademici, odborníci z praxe aj pracovníci ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny. Konferencia ukázala význam spolupráce medzi vzdelávaním a prostredím, v ktorom sa odborná pomoc uskutočňuje.

Účastníci medzinárodnej konferencie na teologickej fakulte. Foto: www.tf.truni.sk.

Keď sa hlas ľudí stáva súčasťou rozhodovania

Na konferencii Vidieť neviditeľných, ktorá sa 3. septembra 2026 uskutočnila v Pálffyho paláci v Bratislave, viedli Renáta Jamborová a Jozef Žuffa z Teologickej fakulty TU interaktívnu časť záverečného bloku. Účastníci hľadali možnosti spolupráce a konkrétne kroky vychádzajúce zo skúseností ľudí, ktorým pomáhajú.

Podujatie patrilo do projektu Poslovia nádeje Sociálnej subkomisie Teologickej komisie Konferencie biskupov Slovenska. Prepája iniciatívy zo sociálnej, charitatívnej, zdravotnej, komunitnej a akademickej oblasti. Pedagógovia fakulty prispievajú najmä metodicky a facilitačne, v konzultácii s Andreou Mewaldt z Open Europe Consulting.

Spoločná práca účastníkov konferencie Vidieť neviditeľných. Foto: Karol Dubovan.

Renáta Jamborová obrátila pozornosť od pocitu bezmocnosti k schopnostiam, vzťahom a podpore, ktoré má človek vo svojom prostredí. Jozef Žuffa priblížil spoločné učenie prostredníctvom počúvania. Každý účastník uvažoval nad krokom, ktorým môže jeho služba lepšie odpovedať na skutočné potreby ľudí.

Prínosom fakulty bolo vytvorenie priestoru, v ktorom sa skúsenosti z praxe mohli stať podkladom spoločného rozlišovania. Počúvanie tak môže pokračovať v spolupráci a v lepšom nasmerovaní človeka k primeranej pomoci.

Medzinárodné fórum pre výskum kresťanského Východu

V dňoch 2. – 7. júna 2026 sa v Nikózii na Cypre konal 10. medzinárodný kongres Society of Oriental Liturgy. Podujatie hostila Teologická škola Cyperskej cirkvi.

Kongres vytvoril pracovné fórum pre odborníkov venujúcich sa výskumu kresťanského Východu a jeho liturgických tradícií. Účastníci predstavili výskumy z oblasti eucharistických liturgií, kánonických hodiniek, ikonografie, cirkevnej hudby, hymnografie, architektúry, archeológie, dejín a spirituality.

Za Teologickú fakultu Trnavskej univerzity sa na kongrese zúčastnil Šimon Marinčák, odborník na kresťanský Východ, byzantskú liturgiu a liturgickú hudbu. V Society of Oriental Liturgy pôsobí ako sekretár, preto bol zapojený aj do organizačnej stránky podujatia. Jeho účasť nadväzuje na dlhodobé odborné zameranie fakulty na teológiu, spiritualitu a kultúru kresťanského Východu.

Súčasťou programu boli odborné návštevy arcibiskupského archívu, múzea a archeologických lokalít. Účastníci tak mohli pracovať aj s historickými prameňmi a artefaktmi priamo v prostredí, ktoré patrí k významným miestam kresťanskej pamäti východného Stredomoria.

Cyprus zároveň pripomenul širší kontext kresťanského Východu: dejiny, liturgickú tradíciu, kultúrnu pamäť aj otázky spolužitia. Aj vďaka tejto účasti je výskum kresťanského Východu viditeľnou súčasťou odborného profilu Teologickej fakulty TU a jej medzinárodných kontaktov.

Texty pripravil Jozef Žuffa

Simulovaný súdny proces Než stihol prísť domov...

Ingrid Lanczová
Foto: archív autorky

Dňa 11. júna 2026 prebiehal vo fakultnej súdnej sieni PF TU tzv. moot court na tému Než stihol prísť domov... Išlo o simulované trestnoprávne konanie, ktoré pripravili študenti doktorandského štúdia pod vedením prodekanky pre vzdelávanie pre študentov strednej školy. Ide o jednu z viacerých aktivít, ktoré naša fakulta ponúka pre študentov stredných škôl a do ktorých zapájame aj našich študentov a doktorandov. Tí sa takto zdokonaľujú vo výučbe a zároveň odovzdávajú svoje skúsenosti stredoškolákom. Koučom tímu stredoškolákov bol Ivan Vu Nhu, ktorý sa opakovane so svojím tímom umiestnil medzi najlepšími tímami na súťaži Jessup vo Washingtone, najväčšej súťaži simulovaných súdnych sporov na svete. Aktuálne pôsobí ako kouč študentov PF TU, ktorí sa taktiež opakovane umiestňujú medzi najlepšími tímami. Odovzdanie teoretických vedomostí a samotnú prípravu študentov na simuláciu mala na starosti Andrea Mičudová. S prípravou skutkovej podstaty a samotného scenáru, ktoré boli stredoškolákom vopred doručené, pomáhali aj ďalší doktorandi, osobitne Marek Nekoraník, Timon Milan Solár a Gabriel Kun. Stredoškoláci si naštudovali prípad, dostali k nemu právne posúdenie, teoretický výklad a simulovali ho vo fakultnej súdnej sieni, ktorá je zmenšenou verziou skutočnej súdnej siene. Prítomná bola aj Mestská televízia Trnava, ktorá s niektorými študentmi a koučom pripravila rozhovory. Podľa pridelených rolí mali niektorí zo študentov oblečené aj taláre, pričom každý mal v procese svoju úlohu – napríklad byť sudcom, obhajcom, prokurátorom, svedkom, znalcom, obžalovaným či poškodeným. Keďže študenti strednej školy sú najmä budúci pedagógovia, skutková podstata prípadu bola zameraná na šikanu v triede a jej následky. Vzhľadom na zloženie triedy stredoškolákov, v ktorej bol iba jeden chlapec, bolo samozrejmé, komu pripadla úloha poškodeného – šikanovaného stredoškoláka Marcela, ktorého šikana v simulovanom prípade vyústila až do ublíženia na zdraví.

Na fakulte sa snažíme o prakticky orientované vzdelávanie prostredníctvom rozmanitých aktivít. Pre stredné školy pravidelne pripravujeme napríklad Deň otvorených dverí, letnú školu práva či spomínané simulované súdne spory.

Simulovaný prípad riešený stredoškolákmi vo fakultnej súdnej sieni

Jan Palach – mýty a polopravdy

Záverom výučbovej časti letného semestra sme si na právnickej fakulte uctili pamiatku Jana Palacha, a to prednáškou s diskusiou Vysporiadanie sa so socialistickou minulosťou: rok 1968, Jan Palach, obdobie normalizácie – mýty a polopravdy. Prednáška sa konala 5. mája 2026 v aule PdF TU a pripravili ju študenti pôsobiaci na pozícii pomocných vedeckých študentských síl na katedre historického práva a právnej metodológie Tímea Kožárová a Martin Mikulička v spolupráci s pedagógmi, Miriam Laclavíkovou a Ingrid Lanczovou, ako i doktorandkou Andreou Mičudovou. Výskumné podklady pre

zaujímavú prezentáciu doplnenú dobovými obrázkami poskytla aj študentka Jana Malíková.

Prednášajúci postupne predstavili „predjarné“ obdobie v ČSSR, osobnosť Alexandra Dubčeka, Pražskú jar a výsledky invázie z augustovej noci roku 1968. Následne bol v centre pozornosti Jan Palach – jeho osobnosť a čin, ktorý bude navždy pripomínať nebezpečenstvo totalitného režimu. Študenti priblížili detaily, prečo a ako sa Ján Palach stal „pochodňou číslo 1“, jeho hospitalizáciu, ako aj propagandistickú interpretáciu jeho konania a deformáciu jeho pamiatky počas komunistického režimu. Záverom bolo bližšie analyzované obdobie normalizácie, aj na podklade osobných zážitkov starého otca prednášajúceho študenta. Porozprával o tom, ako sa režim sofistikovanejšími a menej okatými spôsobmi vyrovnával s osobami nepohodlnými pre bývalý režim, napríklad prostredníctvom personálnych čistiek a ich následkov pre rodinných príslušníkov, spočívajúcich napríklad v zákaze detí študovať na strednej či vysokej škole. Študenti správne zdôraznili, že totalitný režim sa dokázal vkradnúť do každého priestoru, pokriviť každé zrkadlo. Niekedy hlasno, inokedy nenápadne, napríklad aj spôsobom, že Jan Palach bol v médiách označovaný za psychiatrického pacienta či titulovaný iba iniciálami, aby upadol do zabudnutia. Aj takto upozornili, že deformácia demokracie máva najrôznejšie cesty a treba byť voči nim za každých okolností ostražitý.

Ingrid Lanczová

Právne a pracovnoprávne prekážky zamestnávania na zahraničnom trhu – od outsourcingu k EOR

V dňoch 14. – 15. mája 2026 sa na právnickej fakulte uskutočnilo ojedinelé vedecké podujatie s medzinárodnou účasťou, ktoré pod názvom Právne a pracovnoprávne prekážky zamestnávania na zahraničnom trhu – od outsourcingu k EOR predstavilo nielen najnovšie trendy v oblasti zamestnávania naprieč národnými hranicami štátov, ale poukázalo aj na praktické prekážky spojené s realizáciou jednotlivých pracovnoprávnych inštitútov medzi podobnými pracovnoprávnymi úpravami v Českej a Slovenskej republike. Po odbornom vedením a záštitou Andrey Olšovskej sa stretli odborníci z pracovného práva a práva sociálneho zabezpečenia zo všetkých právnických fakúlt na Slovensku a z Právnickej fakulty Karlovej univerzity v Prahe a Právnickej fakulty Západočeskej univerzity v Plzni. Diskutovali o výhodách a nevýhodách rôznych modelov zamestnávania či angažovania fyzických osôb pre zamestnávateľov, napr. v rámci outsourcingu, vysielania zamestnancov alebo agentúrneho zamestnávania. Tematicky bola konferencia doplnená aj o česko-slovenskú komparáciu vybraných inštitútov, ktorá tradične nadväzuje na vedeckú spoluprácu českých a slovenských katedier pracovného práva a práva sociálneho zabezpečenia v rámci každoročného cyklu Podobnosti a odlišnosti českej a slovenskej pracovnoprávnej úpravy.

Marek Švec

Tradičná konferencia českých a slovenských právnych romanistov po desiatich rokoch opäť v Trnave

V dňoch 22. až 23. mája 2026 na Právnickej fakulte TU v Trnave uskutočnil už 26. ročník tradičnej konferencie českých a slovenských právnych romanistov, ktorá bola dedikované téme Premeny právnej vedy. Konferencia, ktorú spoluzakladal jeden z obnoviteľov právnického vzdelávania v Trnave a bývalý rektor našej univerzity, profesor Peter Blaho, sa tak po desiatich rokoch opätovne vrátila do Trnavy.

Hlavní organizátori konferencie pre hostí pripravili dvojdňový program. Účastníci sa stretli v piatok večer na spoločnej večery v reštaurácii Ohnysko, kde si vymenili najnovšie poznatky z oblasti právnej romanistiky, právnych dejín a ich výučby. Nasledujúci deň prebiehala v priestoroch fakulty prezentácia príspevkov a diskusia k nim. Celkovo sa konferencie zúčastnili vyše tri desiatky odborníkov z Českej republiky, Slovenska i hostka Rakúska, a prihlásených bolo vyše dvadsať príspevkov. K diskutovaným témam patrili nielen témy z oblasti tzv. právnej dogmatiky (ako napríklad inštitúty úschovy veci či tzv. výprosy) a spravodlivosti, ale aj otázky spojené s právnou ikonografiou, papyrológiou, epigrafiou. Pozornosť bola venovaná aj presahom rímskeho práva do kánonického práva Katolíckej i Pravoslávnej cirkvi. Časť hostí sa zase zamerala na dejiny právnického povolania či konkrétne osobnosti právnej romanistiky. Konferencia sa niesla v priateľskom duchu a potvrdila životaschopnosť a význam právnej romanistiky v slovenskom a českom prostredí. Obzvlášť pozitívne možno hodnotiť početnosť prítomných doktorandov.

Adriana Pollák

Foto: Andrea Mičudová

Zatiahni na hlbinu

Začiatok semestra so sebou priniesol aj symbolické otvorenie brán nášho univerzitného pastoračného centra. Toto otvorenie je pre nás vždy trochu vzrušujúce. Dlho sa naň pripravujeme, no napriek tomu nevieme, čo presne môžeme očakávať – koľkí z vás prídu, koho stretneme a čo nový rok prinesie.

Otvorenie UPeCe pre nás totiž nie je len chvíľou, keď sa snažíme nových aj starých návštevníkov privítať príjemným obedom. Je to predovšetkým príležitosť otvoriť sa novým ľuďom a ponúknuť im miesto, kam môžu prísť takí, akí sú – niekedy možno vystrašení, stratení, ale aj nadšení a v očakávaní z veľkej zmeny. Miesto, kde môžu spoznať nás, ale aj sami seba a možno postupne objaviť, čo pre nás UPeCe znamená. Veď aj mnohí z nás boli kedysi študentmi, ktorí prišli do nového mesta, nepoznali takmer nikoho a hľadali miesto, kde by sa mohli cítiť ako doma.

Tento rok je pre nás špeciálny vo viacerých ohľadoch a prináša so sebou množstvo zmien. Niektoré sú viditeľné na prvý pohľad, iné sú zatiaľ oveľa menej nápadné. Odohrávajú sa v nás a veríme, že budú postupne pokračovať počas celého roka. Hlavnou témou tohto roka je totiž: Zatiahni na hlbinu.

Ako univerzitné, ale zároveň aj pastoračné centrum nechceme zostať iba na povrchu. Nechceme, aby UPeCe bolo len miestom, kam sa dá prísť na obed, zahrať si hru, zúčastniť sa podujatia či stráviť voľný čas. Všetky tieto veci majú svoje miesto a sú dôležitou súčasťou toho, čo robíme. Za nimi však chceme vidieť niečo viac – človeka, jeho príbeh, otázky, radosť, neistotu aj túžbu hľadať. Zatiahnuť na hlbinu pre nás preto znamená nebáť sa vykročiť aj do menej prebádaných oblastí. Znamená to hľadať odvahu a dôveru žiť autenticky, ale aj ochotu zastaviť sa a pýtať sa, čo je pre nás skutočne dôležité.

Welcome weekend

V tomto duchu sme sa s novými študentmi chceli stretnúť ešte pred začiatkom semestra. Vznikol tak Welcome weekend – víkend, počas ktorého mali možnosť spoznať Trnavu, nás aj seba navzájom a vytvoriť si nové priateľstvá. Striedal sa čas zábavy a spoločného oddychu s priestorom na duchovný program, rozhovory a spoločenstvo. Najlepšie však atmosféru víkendu vystihnú samotní účastníci:

Welcome weekend

„Do nového roka som vstúpila s väčšou istotou. Tie tri dni ma naplnili a vykročila som s menším strachom. Boli plné radosti a smiechu, oslovili ma chvály a cítila som blízkosť Ježiša vo svojom srdci. Ťažko sa mi odchádzalo. Hľadala som miesto, kde môžem duchovne rásť, a som veľmi rada, že som ho našla práve teraz."

Druhý účastník svoju skúsenosť opísal takto: „Už v prvých momentoch som sa cítil veľmi prijatý. Atmosféra tam bola ako doma, akoby som bol medzi rodinou. Páčilo sa mi, že program bol aj uvoľnený – rozprávali sme sa aj do štvrtej rána o rôznych témach. Podľa mňa to je zároveň definícia UPeCečka: krásna symbióza príjemných ľudí, kde si navzájom pomáhame a spolu trávime čas rôznymi spôsobmi."

Putovná duchovná obnova

Na začiatku akademického roka sme sa vydali na cestu do zasľúbenej zeme. Nie však až do Jeruzalema. Naša cesta sa začala vo vlaku zo Serede a pokračovala až do Trnavy, po časti svätojakubskej cesty. Aj keď sme sa fyzicky nevzdialili až tak ďaleko, počas víkendu sme mali možnosť prejsť kus cesty aj vo svojom vnútri.

Na začiatku putovania sme sa zamýšľali nad Mojžišom a jeho cestou

Putovná duchovná obnova

do zasľúbenej zeme. Striedali sme chvíle ticha a silencia s rozhovormi, spoločným varením obeda v prírode a časom stráveným s ostatnými. Prvá časť putovania tak bola predovšetkým stretnutím s Bohom, druhá zase stretnutím s ľuďmi.
Naše putovanie sa napokon skončilo v Trnave, našej malej zasľúbenej zemi, v Kostole sv. Jakuba a neskôr aj pri spoločnej pizzi. Možno práve toto najlepšie vystihuje, čo sme počas víkendu zažili. Nebola to len turistika ani duchovná obnova. Bol to čas, keď sme mohli kráčať spolu – s Bohom aj s ľuďmi okolo nás. Jedna z účastníčok to vystihla slovami: „Bola som tam aj pre druhých. Veľmi sa mi páčil koncept – stretnutie s Bohom aj s ľuďmi. Veľa som sa s Bohom rozprávala a bol to požehnaný čas, také dobrodružstvo."

Leto

Pred samotným Welcome weekendom a duchovnou obnovou sme počas leta nielen oddychovali, ale aj hľadali príležitosti, ako sa navzájom prepájať ako spoločenstvo a zároveň sa priblížiť budúcim študentom v Trnave. UPeCe totiž pre nás nežije iba počas semestra. Aj keď sa na chvíľu zatvoria jeho dvere a pravidelný program sa spomalí, spoločenstvo, ktoré v ňom vzniká, pokračuje ďalej.
Jednou z letných príležitostí bolo Národné stretnutie mládeže v Poprade, kde sme mali možnosť predstaviť naše UPeCe ďalším mladým ľuďom. Bol to pre nás priestor vystúpiť zo svojej komfortnej zóny, osloviť ľudí, ktorých by sme za bežných okolností možno nikdy nestretli, a ukázať im, že aj v Trnave existuje miesto, kde môžu nájsť spoločenstvo. Zároveň to však nebolo iba o tom, čo môžeme ponúknuť my. Aj sami sme tam mohli načerpať, stretnúť nových ľudí a pripomenúť si, že sme súčasťou oveľa väčšieho spoločenstva mladých.
Načerpávať sme však mohli na viacerých miestach. Jedným z nich bolo aj Chorvátsko, kde si niekoľko osôb z UPeCe vyskúšalo, aké je to zažiť Life at Sea – život na mori. Okrem opaľovania, kúpania a dobrodružstva bol tento čas aj príležitosťou byť spolu trochu inak ako počas bežného školského roka. Mali sme možnosť prehlbovať svoje vzťahy, zastaviť sa a venovať priestor aj duchovnému životu. A možno si tak trochu doslova vyskúšať, čo znamená zatiahnuť na hlbinu – nielen duchovne, ale aj prakticky.
Posledný krát pred letom sme sa všetci spoločne stretli na už tradičnom lúčiacom BBQ. Hoci sa vtedy všetci tešíme na leto, oddych a nové zážitky, zároveň si uvedomujeme, že sa na určitý čas rozídeme a nebudeme spolu každý deň. Nie je vždy jednoduché opustiť niečo, čo počas celého školského roka spoločne budujeme. Zároveň je však krásne zistiť, že nám môže chýbať niečo, čo máme radi – ľudia, spoločný priestor, rozhovory, pravidelnosť aj obyčajné chvíle, ktoré sa počas roka môžu zdať úplne bežné.
Leto tak pre nás nebolo iba prestávkou medzi dvoma semestrami. Bolo časom oddychu, dobrodružstva, nových stretnutí, ale aj časom, keď sme

Život na mori

mohli načerpať a upevniť to, čo sme počas roka spolu budovali. A potom sme sa opäť vrátili. Každý možno s trochu inými zážitkami, skúsenosťami a očakávaniami, ale aj oddýchnutí, načerpaní, odhodlaní a pripravení. Pripravení otvoriť dvere novému školskému roku, novým ľuďom a novým príležitostiam. A predovšetkým – pripravení spolu zatiahnuť na hlbinu.

Letný semester

Keď už spomíname na leto, poďme

Omša s Mons. Františkom Trstenským

si zaspomínať ešte o trochu ďalej a zároveň možno nazrieť do toho, čo by nás mohlo čakať tento rok. V uplynulom letnom semestri sme v UPeCe zažili množstvo obohacujúcich stretnutí. Navštívil nás napríklad Lukáš Valach z Godzone, ktorý s nami hovoril o samote, či otec biskup František Trstenský, ktorý nám priblížil Ježišovo putovanie od Getsemany až po Golgotu.
Duchovne sme mohli čerpať na duchovných obnovách, mládežníckych svätých omšiach, stretkách či rôznych vyučovaniach. Zároveň však UPeCe zostalo a zostáva aj miestom obyčajnej radosti a spoločného času, či už pri hrách, súťažiach, UPeCe parties alebo v laser aréne.
Aj toto je UPeCe. Miesto, kde sa strieda ticho s hlukom, vážne otázky so smiechom a duchovný život s úplne obyčajným spoločným časom. A práve v tejto pestrosti chceme pokračovať aj tento rok. Budeme radi, ak to prídeš objavovať spolu s nami, a úprimne sa na Teba tešíme!

Ak sa chceš dozvedieť viac o UPeCe, programe a dianí života, sleduj nás na:
IG: **upece.tt**
FB: **UPeCe TeTe**
MAIL: **upecetim.tt@gmail.com**
ADRESA: **Františkánska 33A, Trnava**

Neboj sa, príď a zapoj sa aj Ty!

Text a foto:
Tím UPeCe

Historicko-právny most TRNAVA – SZEGED

Katedra historického práva a právnej metodológie na právnickej fakulte zabezpečuje pre študentov mnoho zaujímavých príležitostí, ako najlepšie pochopiť históriu, ktorá náš štát ale rovnako i právo na našom území formovali od nepamäti. Počas akademického roka fakulta hostila sériu odborných prednášok prof. Norberta Vargu, PhD. z Univerzity v Szegede – popredného odborníka na maďarské právne dejiny. Prednáškový cyklus, konajúci sa vďaka memorandu o spolupráci medzi univerzitami, ponúkol hĺbkovú sondu do kľúčových etáp transformácie uhorského právneho poriadku, pričom sa zameral na dve fundamentálne oblasti: kodifikáciu trestného práva v zimnom semestri (ako súčasť predmetu Dejiny práva na území Slovenska) a reformu verejnej správy v období dualizmu (v rámci výuky Dejín štátu na území Slovenska v letnom semestri).

Prvé z podujatí, konané 2. decembra 2025, bolo venované vývoju trestného práva v Uhorsku. Profesor Varga v úvode priblížil archaický stav predmoderného trestného práva, ktoré sa opieralo o feudálne pramene a judikatúru, reprezentovanú najmä dielom *Praxis Criminalis*. Tento systém, charakteristický širokou sudcovskou úvahou a nejednotnosťou, bol v druhej polovici 19. storočia neudržateľný. Ťažiskom prednášky bola genéza a význam zákonného článku V/1878, známeho ako Csemegiho kódex. Tento prvý moderný uhorský trestný zákonník predstavuje triumf klasickej školy trestného práva. Profesor Varga vyzdvihol implementáciu princípov *nullum crimen sine lege* a *nulla poena sine lege*, ktoré nahradili dovtedajšiu právnu neistotu exaktnými zákonnými skutkovými podstatami. Kódex zaviedol trichotómiu trestných činov (zločiny, prečiny a priestupky), čím vytvoril dogmaticky čistý systém, ktorý ovplyvnil trestnoprávnu vedu na dlhé desaťročia. Diskusia v závere prednášky poukázala na to, že táto kodifikácia nebola len technickou normou, ale civilizačným posunom k právnemu štátu.

Druhá časť cyklu sa realizovala 14. apríla 2026 a nadviazala na inštitucionálny rámec modernizácie štátu. Profesor Varga analyzoval premenu verejnej správy, ktorej ideové základy boli položené už v revolučnom roku 1848 (zák. čl. XVI a XXIII). Stolice boli vtedy vnímané ako „bašty konštitucionalizmu", ktoré mali chrániť verejnú slobodu pred zásahmi centrálnej moci. Po rakúsko-uhorskom vyrovnaní (1867) však nastala potreba vytvoriť efektívny aparát podriadený zodpovednému ministerstvu. Zákonný článok XLII/1870 o samosprávnych municipiách definoval stolice a mestá s municipálnym právom ako stredný článok správy. Profesor Varga detailne rozobral inštitút virilizmu, kde polovicu zastupiteľských zborov tvorili najväčší platcovia daní. Tento mechanizmus mal zabezpečiť stabilitu správy a prepojenie politického vplyvu s ekonomickou zodpovednosťou. Osobitne relevantným bodom pre výskum statusových otázok bola analýza sirotských stolíc (*árvaszék*). Prijatím zákonného článku XX/1877 sa tieto orgány profesionalizovali a získali status nezávislých administratívnych úradov. Profesor Varga na príklade Bratislavskej stolice a jej siedmich okresov (napr. Dunajská Streda, Galanta, Trnava) ilustroval snahu o priblíženie správy občanovi. Archívne pramene potvrdzujú, že pri kreovaní administratívnych obvodov sa dbalo na ich súlad so sídlami okresných súdov, čo malo uľahčiť procesnú ochranu v sirotských a poručníckych veciach. Záverečná časť prednášky reflektovala centralizačnú vlnu z roku 1886 (zák. čl. XXI a XXII). Tieto normy výrazne obmedzili tzv. právo inskripcie – možnosť municipality neuskutočniť vládne nariadenie – a posilnili právomoci hlavného župana (*főispán*) ako reprezentanta kráľa a vlády. Tým sa definitívne zavŕšil prerod samosprávnych korporácií na moderné články štátnej administratívy.

Prednáškový cyklus Norberta Vargu poskytol účastníkom komplexný pohľad na dynamiku uhorského právneho vývoja. Chronologický exkurz od trestnoprávnej kodifikácie cez budovanie samosprávnych štruktúr až po ich následnú centralizáciu odhalil zložitosť budovania moderného právneho štátu (*Rechtsstaat*). Prezentované poznatky, podložené archívnym výskumom, sú cenným prínosom pre pochopenie kontinuity inštitúcií, ktoré formovali právne prostredie v stredoeurópskom priestore. Za prednáškovú činnosť profesorovi Vargovi ďakujeme a tešíme sa na pokračovanie spolupráce v predstavovaní spoločných dejín (uhorských) ďalším študentom.

Andrea Mičudová

Profesor Varga spolu s profesorkou Miriam Laclavíkovou a doktorandkami v študijnom programe Teória a dejiny štátu a práva. Foto: Tereza Vujošević.

Študentská konferencia SANDRART 2026 otvorila „biele miesta“ v dejinách umenia

Trnava sa 19. mája 2026 stala dejiskom študentskej vedeckej konferencie SANDRART 2026, ktorú organizovala päťčlenná skupina doktorandiek a doktorandov z Katedry dejín a teórie umenia FF TU v zložení Vladimíra Büngerová, Pavel Ivančic, Adam Korcsmáros, Izabela Vydrnáková a Dominika Zbončáková. Podujatie sa uskutočnilo v priestoroch Študentského domova Petra Pázmaňa a bolo venované aktuálnej téme „bielych miest“ v dejinách a teórii umenia – teda zabudnutým, potláčaným a doposiaľ nedostatočne preskúmaným oblastiam umeleckohistorického výskumu.

Hlavným cieľom konferencie bolo vytvoriť otvorený priestor pre mladých bádateľov a bádateľky, ktorí sa venujú marginálnym, opomínaným alebo metodologicky problematickým témam v dejinách umenia. „Biele miesta“ boli predstavené nielen ako medzery v poznaní, ale aj ako impulz na nové interpretácie, kritické prehodnocovanie kánonu a hľadanie inovatívnych výskumných prístupov.

Program konferencie otvoril keynote prednáškou Dušan Brozman z Fakulty designu a umenia Ladislava Sutnara v Plzni a doktorand Univerzity v Zürichu, ktorý fascinujúcim spôsobom interpretoval motív kúta v diele slovenského sochára Vladimíra Havrillu *Double Agent* (1979) v kontextoch jeho vlastnej tvorby, slovenskej neoavantgardy a normalizačnej kultúrnej politiky.

Po hlavnej prednáške nasledovalo jedenásť študentských príspevkov od dvanástich účastníčok, rozdelených do štyroch tematických blokov, ktoré sa venovali médiám na okraji záujmu súčasnej umenovedy, postaveniu Bratislavy okolo roku 1800, selektivite v umení a otázkam kánonu. Každý blok bol zakončený panelovou diskusiou, ktorá poskytla priestor na reflexiu prezentovaných tém aj širších metodologických otázok. Vysokú úroveň podujatia podčiarkla účasť mladých vedcov a vedkýň zo zahraničia (Masarykova univerzita v Brne, UMPRUM či Akademie výtvarných umění v Prahe).

Pre obmedzený rozsah článku spomenieme aspoň niektoré z prezentovaných výskumov. K zaujímavým príspevkom patrila prednáška Zuzany Basterrech (UMPRUM), ktorá sa venovala téme Verejné osvetlenie a nočný obraz mesta. Porovnaním Prahy, Viedne a Hongkongu poukázala na rozmanité historické a súčasné stratégie, ktorými verejné osvetlenie spoluvytvára identitu mesta a ovplyvňuje jeho nočné vizuálne vnímanie. Živú a podnetnú diskusiu vyvolal príspevok Zuzany Kriškovej (AVU Praha), ktorý sa venoval monumentálnej tvorbe Karla Součka, reprezentanta českého normalizačného maliarstva. Sofia Suzziová (UK v Bratislave) predstavila detail ako významný prameň historického poznania. Analýzou akantu – charakteristického barokového ornamentu v chrámovom mobiliári – poukázala na možnosti interpretácie umeleckého diela prostredníctvom jeho zdanlivo marginálnych dekoratívnych prvkov. Katedru dejín a teórie umenia FF TU reprezentovala Veronika Purgyová, ktorá sa zamerala na osobné texty ako významný interpretačný kľúč k tvorbe vybraných umelkýň. Osobitnú pozornosť venovala denníkom nemeckej sochárky Käthe Kollwitz, cez ktoré poukázala na možnosti hlbšieho poznania autorskej motivácie, tvorivého procesu a dobového kontextu jej diela.

Účastníčky a účastníci konferencie SANDRART 2026 s organizačným tímom. Foto: Lukáš Bičkoš.

Atmosféra na konferencii bola od začiatku príjemná, otvorená a priateľská. Popri odborných diskusiách vznikal aj priestor na neformálne rozhovory počas prestávok, ktoré prirodzene podporili nadväzovanie nových kontaktov a budúcich spoluprác. Podujatie tak naplnilo svoj cieľ – vytvoriť živé prostredie pre výmenu myšlienok a prepojenie mladých výskumníkov a výskumníčok naprieč témami i inštitúciami. Veríme, že si ho naplno užili aktívne účastníčky, obetaví dobrovoľníci a dobrovoľníčky, ktorí pomohli s hladkým priebehom konferencie, ako aj návštevníci.

Konferencia SANDRART 2026 potvrdila, že „biele miesta“ v dejinách umenia nie sú len absenciou poznania, ale predovšetkým priestorom pre nové otázky, interpretácie a živý dialóg, ktorý je dnes mimoriadne dôležitou súčasťou vedeckého bádania. Konferencia vyústi do vydania zborníka, ktorý sprístupní všetky prezentované príspevky. Záujemcom tak poskytne príležitosť oboznámiť sa s novými témami, metodologickými prístupmi i výskumnými perspektívami nastupujúcej generácie bádateľov. Oba projekty – konferencia aj pripravovaný zborník – sú realizované s podporou Fondu na podporu študentov Trnavskej univerzity v Trnave.

Dominika Zbončáková
Vladimíra Büngerová
Izabela Vydrnáková
Pavel Ivančic

Právo za hranicami učební

Štúdium práva na Trnavskej univerzite presahuje hranice učební a ponúka študentom rozmanité príležitosti na prepojenie teoretických poznatkov s praktickými skúsenosťami. Prostredníctvom odborných stáží, exkurzií, vzdelávacích projektov či divadelných aktivít si rozširujú vedomosti, rozvíjajú profesijné zručnosti a získavajú nové pohľady na uplatnenie práva v spoločnosti.

Stáže v organizácii Zvierací ombudsman

Počas letného semestra akademického roka 2025/2026 úspešne absolvovalo stáž v kancelárii Zvieracieho ombudsmana 13 študentov právnickej fakulty. Stáž bola zameraná na prepojenie teoretických právnych poznatkov s praktickými aktivitami v oblasti ochrany zvierat. Študenti v rámci stáže realizovali prednášky na základných a stredných školách naprieč Slovenskom a spoločne zabezpečili výučbu pre 943 detí.

Súčasťou stáže bol aj víkendový odborný workshop, počas ktorého sa študenti oboznámili s právnym systémom ochrany zvierat na Slovensku, analyzovali právne predpisy, judikatúru a praktické prípady. Následne pripravovali vzdelávacie podklady a prednášky pre deti v rámci projektu Detský zvierací ombudsman. Je potešujúce, že sa podarilo prepojiť projekty Junior advokáti a Detský zvierací ombudsman, ktorý získal ocenenie Srdce na dlani.

Do ďalšieho akademického roka pripravujeme viacero zaujímavých noviniek. Časť odborného programu bude prebiehať v modernom environmentálnom centre Ekocentrum Čunovo. Veríme, že nové partnerstvo prinesie študentom príležitosť získať viac praktických skúseností, rozšíriť si odborné vedomosti a nahliadnuť na problematiku ochrany zvierat v širších súvislostiach ochrany prírody a životného prostredia.

Za vedenie našich študentov a uvedené aktivity ďakujeme externej vyučujúcej Nikole Ďurčíkovej a prinášame postrehy stážistky Zlaty Sivtsovej, o ktoré sa podelila v spätnej väzbe po absolvovaní aktivít na trnavskej základnej škole s materskou školou.

Čo ťa počas hodiny najviac zasiahlo alebo prekvapilo v reakciách detí – a prečo?

Skutočne ma dojalo, s akým veľkým záujmom deti celú prednášku sledovali. Bolo zrejmé, že ich téma úprimne nadchla – živo diskutovali, bez váhania vyjadrovali svoje názory a zapájali sa s vlastnými zážitkami.

V čom si si uvedomila, že empatia sa dá učiť aj prostredníctvom tvojich slov a prístupu?

Počas hodiny som postrehla zaujímavú dynamiku. Keď som zvýšila hlas, deti automaticky reagovali hlukom, čo prácu dosť sťažovalo. Akonáhle som však stíšila hlas, žiaci urobili to isté, aby ma lepšie počuli. Deti sú vo svojej podstate nesmierne vnímavé a empatické bytosti. Chvíľami som mala rešpekt a pociťovala som nervozitu, pretože som si uvedomovala, že každé moje nevhodné slovo či gesto by ich mohlo raniť. Naša spoločná hodina však nakoniec dopadla výborne, niesla sa v pozitívnej atmosfére a žiaci odchádzali spokojní.

Akú myšlienku alebo pocit by si chcela, aby si deti z tvojej hodiny odniesli?

Mojím hlavným zámerom bolo sprostredkovať žiakom myšlienku, že k ochrane zvierat netreba finančné zázemie ani odbornú kvalifikáciu, ale že tento potenciál má v sebe každý jednotlivec. V rámci diskusie sme sa zamerali na prejavy pozornosti voči zvieratám, elimináciu krutosti a ohľaduplnosť k ich prostrediu. Cieľom hodiny bolo predovšetkým rozvíjať u detí prosociálne správanie, empatiu a ochotu aktívne pomáhať.

Ingrid Lanczová

Prednáška pre deti na základnej škole v rámci projektu Detský zvierací ombudsman. Foto: archív autorky.

Praktické vyučovanie právnych dejín – návšteva Štátneho archívu v Trnave

Dňa 27. apríla 2026 mali študenti 1. ročníka bakalárskeho stupňa štúdia príležitosť zúčastniť sa exkurzie do Štátneho archívu v Trnave. Exkurzia sa konala v rámci výučby predmetu Dejiny štátu na území Slovenska, pričom študenti pocítili praktickú „silu" minulosti tromi spôsobmi. Počas návštevy archívu sa oboznámili s vybranými verejnými listinami z čias stredoveku až po 20. storočie. Nechýbal ani súdny spis z trestného konania s členom Hlinkovej slovenskej ľudovej strany – Alexandrom Machom. Následne sa študenti zúčastnili výstavy Od kolísky po hrob, kde im zamestnanci archívu ukázali, ako vyzeral historický začiatok, ale i koniec života. V prvej časti exhibície boli pre študentov pripravené dobové fotografie a záznamy z „Uvítaní do života", ale aj správy o poplatkoch za pôrodné babice, či príspevkoch pre matky s malými deťmi. Druhá časť výstavy sa venovala koncu života – najmä tomu „nepriro-dzenému". Dobové rozsudky smrti za lúpež či usmrtenie novorodenca vlastnou matkou boli výrazným prejavom súdnej a trestnej moci panovníka v stredoveku a novoveku. Študenti sa dozvedeli, koľko zarobil kat, ako na smrť reagovali noviny v priebehu rozdielnych režimov, pričom jedna zo študentiek si dobrovoľne vyskúšala, ako sa cítil človek odsúdený na difamačný výkon trestu krátkodobého odňatia slobody – tzv. pranier, ktorý v minulosti slúžil ako nástroj verejného zahanbenia a potrestania previnilcov.

Andrea Mičudová
Foto: autorka

Na doskách Divadla Jána Palárika v Trnave

Absolventi predmetu Komunikačné zručnosti, ktorý PF TU ponúka študentom v spolupráci s Divadlom Jána Palárika (DJP), stvárnili postavy v nadčasovej divadelnej hre nemeckého dramatika a právnika Ferdinanda von Schiracha: TEROR – Morálka alebo zákon? V hre obžalovaný major Lars Koch odvrátil útok na futbalový štadión so 70 000 fanúšikmi – urobil tak však bez povolenia nadriadeného a 164 pasažierov uneseného lietadla zahynulo.

Je Lars Koch vinný či nevinný? Čo je dôležitejšie – morálka alebo zákon? Divákov previedli týmito otázkami na pozadí inscenácie trestnoprávneho procesu študenti práva a diskusiou o prípade vedúci katedry teórie práva a ústavného práva Marek Káčer. Vybrané pasáže, na ktorých sa študenti učili umeniu argumentácie, boli prezentované aj na júnovom Teen Theatre Feste v Trnave.

Ako sa vyjadrila prodekanka pre vzdelávanie Ingrid Lanczová: „Právnická fakulta Trnavskej univerzity v Trnave poskytuje svojim študentom možnosť výberu zaujímavých interdisciplinárnych predmetov zameraných na zlepšovanie rôznych zručností, ktoré bude vyžadovať ich právnická profesia. Na predmete Komunikačné zručnosti sa študenti pod vedením profesionálnych hercov učia kultivovanej práci s jazykom, dikciu, správnu výslovnosť, učia sa primerane reagovať, zvládať emócie či zvládať momenty improvizácie, ako aj uvedomovať si svoje telo a jeho pôsobenie v pokoji, pohybe, priestore či vo vzťahu k iným." V publiku nechýbala dekanka fakulty Marianna Novotná, ktorá nadviazala spoluprácu s DJP: „Je obdivuhodné, čo študenti s hercami dokázali za jeden semester. Som hrdá na ich zanietenosť a profesionalitu a vďačná Divadlu Jána Palárika za dlhoročnú spoluprácu."

Ingrid Lanczová
Foto: Andrea Mičudová

Staff Training Week: Ústřední knihovna Univerzity Karlovy

V týždni od 13. do 17. apríla 2026 sme sa zúčastnili na týždňovom školení, ktoré organizovala Ústredná knižnica Univerzity Karlovej v Prahe. Program, realizovaný v rámci mobility Erasmus+ staff mobility, bol určený pracovníkom akademických knižníc z rôznych krajín. Jeho cieľom bolo zdieľanie odbornej praxe a predstavenie štruktúry a funkcií jedného z najkomplexnejších knižničných systémov v Českej republike.

Navštívili sme viaceré fakultné knižnice Univerzity Karlovej: Knižnicu prírodovedeckej fakulty, Knižnicu ústavu hudobnej vedy, Knižnicu fakulty sociálnych vied, Knižnicu Jana Palacha, ktorá slúži ako centrálna knižnica Filozofickej fakulty UK. Každá z týchto inštitúcií predstavila svoje špecifiká – od prístupu k používateľom, cez spracovanie špecializovaných fondov, až po implementáciu nových technológií a e-služieb. Posledné dve menované fakultné knižnice prešli rozsiahlou rekonštrukciou a modernizáciou. Disponujú veľkorysými a zaujímavými priestormi a študentom poskytujú veľké množstvo služieb, ktoré by nepochybne uvítali aj naši študenti: copy centrum, individuálne a tímové študovne, self-checky (samoobslužné stanice na požičiavanie a vracanie kníh) či relaxačné zóny. Zaujímavá bola aj prezentácia Ústrednej knižnice UK a jej oddelení. Získali sme prehľad o činnosti Centra podpory e-learningu, oddelenia centrálneho knižničného systému, oddelenia e-zdrojov, centra podpory otvorenej vedy a oddelenia digitalizácie a repozitárov.

Účastníci školenia pred knižnou vežou známou ako Idiom v Mestskej knižnici v Prahe. Foto: Martina Řeřichová.

Časť školenia patrila návštevám ďalších významných pražských knižníc: Národnej knižnice a Knižnice Strahovského kláštora, kde sme mali možnosť nahliadnuť do histórie knižných zbierok a umeleckých pokladov českého kultúrneho dedičstva. Súčasťou programu školenia bola aj prezentácia jednotlivých účastníkov akademických knižníc a ich práce na domovských univerzitách.

Týždeň v Prahe potvrdil, že spojenie tradície a modernosti je správna cesta v činnosti akademických knižníc. Odniesli sme si nielen množstvo odborných podnetov, ale aj cenné kontakty potrebné na rozvoj spolupráce v oblasti knižničných služieb.

Alena Bzdilová
Silvia Ružičková

Erasmus+ spája univerzity aj ľudí

Program Erasmus+ prispieva nielen k rozvoju vzdelávania a získavania príležitostí, ale umožňuje aj vytváranie a podporu medzinárodných partnerstiev s dôrazom na sociálny kapitál. Príkladom sú návštevy zahraničných kolegov z Talianska a Španielska, ktoré nadväzujú na predchádzajúce mobility zamestnancov Trnavskej univerzity.

Zo Sicílie sme privítali Alessandru Nobile a Sebastiana Castigliu, ktorí pôsobia na rektoráte v oblasti zabezpečovania kvality vysokoškolského vzdelávania. Ich návšteva nadviazala na našu mobilitu na Univerzite v Messine v roku 2024. Tentoraz sa úlohy hostiteľov a hostí vymenili a talianski kolegovia mali príležitosť bližšie spoznať prostredie Trnavskej univerzity, jej fungovanie a históriu. Popri pracovných stretnutiach si hostia našli čas aj na spoznávanie Slovenska. Okrem Trnavy navštívili Bratislavu a Trenčín, kde obdivovali historické a kultúrne pamiatky. Návšteva tak prispela nielen k prehĺbeniu odbornej spolupráce, ale aj k upevneniu priateľských vzťahov, ktoré sa medzi kolegami z oboch univerzít vytvorili počas predchádzajúcich stretnutí.

S potešením sme privítali aj kolegu knihovníka z akademickej knižnice Univerzity v Salamanke. Pedro Sánchez Sánchez nás sprevádzal počas nášho Erasmus+ programu v roku 2023 (reportáž z tohto pobytu v čísle 4/2023). Pri našich spoločných rozhovoroch sa Pedro zaujímal o stav slovenského knihovníctva a pamäťových inštitúcii na Slovensku, a keďže ešte na Slovensku nebol, prejavil vážny záujem Slovensko navštíviť. Toto rozhodnutie uskutočnil tento rok. V univerzitnej knižnici pre kolegov odprezentoval aktivity jeho pracoviska a následne si postupne prezrel jednotlivé úseky našej knižnice a diskutoval s ich zamestnancami. Spoločne sme navštívili aj fakultné knižnice právnickej a teologickej fakulty, Ústav dejín TU a napokon aj

Pedro Sánchez Sánchez, vedúci právnickej Knižnice Francisca de Vitoriu na Univerzite v Salamanke s autorkami Z. Martinkovičovou a H. Žažovou v Univerzitnej knižnici TU. Foto: Stanislav Šišulák.

oddelenia trnavskej verejnej knižnice. Pedro bol na Slovensku prvýkrát a podľa jeho slov mu Trnava, Bratislava, Piešťany a Trenčín učarovali. Viac vidieť nestihol. Prísľub zaujímavého kultúrneho a historického potenciálu Slovenska je však veľkým lákadlom pre opätovnú návštevu Pedra na Slovensku v budúcnosti. *¡Hasta luego, Pedro!*

Zuzana Martinkovičová
Henrieta Žažová

Blended Intensive Program: Company Law Summer School

Co-funded by the European Union

V dňoch 8. až 12. júna 2026 sa v priestoroch právnickej fakulty uskutočnil medzinárodný vzdelávací program zameraný na aktuálne otázky a výzvy korporačného práva. Podujatie sa konalo pod záštitou dekanky Marianny Novotnej, pričom odbornú a organizačnú garanciu zabezpečili Kristián Csach a Dominika Moravcová. Letná škola vytvorila platformu pre intenzívnu vedeckú diskusiu medzi poprednými európskymi akademikmi a študentmi z rôznych jurisdikcií, čím prispela k hlbšiemu pochopeniu komparatívnych aspektov správy spoločností a ochrany akcionárov.

Program bol otvorený blokom venovaným správe spoločností (*Corporate Governance*). Piotr Pinior a Giuseppe Galluccio analyzovali rozdiely medzi monistickými a dualistickými štruktúrami riadenia. Zatiaľ čo Pinior sa sústredil na komparáciu jednoúrovňových a dvojúrovňových systémov, Galluccio doplnil tento rámec o špecifiká tradičných manažérskych systémov. Na tieto úvahy nadviazal Julian Frederik Kessler, ktorý zasadil celú problematiku do širšieho filozofického a historického kontextu. Práve Kesslerov príspevok ukázal, že ochrana akcionárov nie je len technickou otázkou pozitívneho práva, ale odráža hlbšie spoločenské hodnoty a historický vývoj právneho myslenia.

Popoludňajšia časť prvého dňa sa pod vedením Lucie Žitňanskej zamerala na zodpovednosť orgánov spoločností (*D&O Liability*). Klára Hurychová rozobrala hmotnoprávne aspekty zodpovednosti riaditeľov, na čo plynule nadviazal Mateusz Žaba s analýzou procesných mechanizmov vymožiteľnosti, konkrétne inštitútom *actio pro socio*. Hoci sa teoreticky zdá, že nároky voči štatutárom sú jasne definované, Žaba poukázal na praktické bariéry, ktoré často bránia efektívnemu presadeniu práv spoločnosti. Tento blok uzavreli Ľubica Gregová Širicová a Dominika Moravcová, ktoré osvetlili zodpovednosť riaditeľov z pohľadu medzinárodného práva súkromného. Ich príspevok zdôraznil zložitosť určovania rozhodného práva v prípadoch s cudzím prvkom, čo je v dobe cezhraničného podnikania nevyhnutnou súčasťou právnej analýzy.

Druhý deň otvorila sekcia venovaná prieniku rodinného a korporačného práva. Cláudia Rosa Henriques a Žofia Mrázová sa venovali majetkovým režimom manželov a ochrane manžela ako spoločníka. Táto téma vyvolala diskusiu o tom, do akej miery má rodinné právo zasahovať do stability obchodných podielov. Chrysthia Papacleovoulou následne predstavila koncept rodinných *trustov* v korporačných štruktúrach ako nástroj správy a sukcesie. Zdá sa, že *trusty* môžu byť efektívnym riešením pre ochranu majetku, avšak ich implementácia v kontinentálnych systémoch naráža na dogmatické prekážky. Doplnenie o problematiku akcionárov v sociálnych podnikoch, ktoré predniesol Darko Spasevski, ukázalo, že korporačné právo musí reflektovať aj subjekty s iným než čisto ziskovým cieľom.

Nadväzujúca časť programu sa sústredila na akcionárske dohody a ochranu menšiny. József Zoltán Fazakas a Karol Magoń poskytli praktický pohľad na zmluvy medzi akcionármi (*Shareholders' Agreements*) a dohody v rámci *joint venture* a *private equity*. Magoňova analýza praktických skúseností potvrdila, že zmluvná voľnosť v tejto oblasti často naráža na limity kogentných noriem práva spoločností. Piotr Mijal uzavrel tento blok témou ochrany minoritných akcionárov v holdingových štruktúrach, kde je riziko zneužitia ovládajúcej moci najviac prítomné.

Tretí deň priniesol európsku perspektívu a otázky kontroly. Dimitrios Devetzis analyzoval problematiku sídla spoločnosti a rozdiely medzi formálnym zápisom a miestom skutočného vedenia, čo je kľúčové pre mobilitu firiem v EÚ. Éva Szabó priblížila aktuálne výzvy insolvenčného práva v únijnom kontexte. Emőd Veress sa venoval neplatnosti rozhodnutí orgánov spoločností a Adam Boóc rozobral zodpovednosť členov dozorných rád. Tieto príspevky poukázali na to, že kontrolné mechanizmy sú len tak silné, ako je efektívny systém následného súdneho prieskumu.

Profesor Kristián Csach otvára Company Law Summer School. Foto: archív autorky.

Záverečné dni letnej školy boli venované workshopom pod vedením Kristiána Csacha a pod dozorom Magdaleny Hamáčkovej a Mareka Nekoraníka, kde si účastníci mohli v praxi vyskúšať aplikáciu nadobudnutých poznatkov na komplexné právne prípady. Podujatie bolo ukončené spoločným vyhodnotením a odovzdaním certifikátov. Celý program potvrdil, že korporačné právo sa nachádza v stave neustálej transformácie, kde sa tradičné zásady stretávajú s potrebou modernizácie a harmonizácie v rámci európskeho priestoru. Letná škola v Trnave sa tak stala dôležitým príspevkom k akademickému dialógu a posilneniu medzinárodnej spolupráce v tejto oblasti.

Andrea Mičudová

Princíp vzájomnosti duchovnej inteligencie: harmónia medzi dávaním a prijímaním

V predchádzajúcich číslach (3 a 4/2025) sme sa venovali definícii duchovnej inteligencie, ako aj ceste vedúcej k pravde a harmónii. V tejto úvahe vám priblížim dvojicu duchovných cností štedrosť a vďačnosť, ktoré sú svojou podstatou zrkadlovými obrazmi.

Prejavom štedrosti je dobročinnosť alebo charita, ktorá predstavuje pomoc tým, ktorí sú v núdzi, spojená s tolerantným postojom, ktorý neposudzuje, nekritizuje, nehaní, ale pomáha. Slovo charita pochádza z latinského *carus*, čo znamená milovaný, drahý. K tomu, **koho milujeme a kto nám je drahý, pristupujeme s otvorenou náručou a otvoreným srdcom, veľkoryso a nezištne.** Obrazovým efektom štedrosti je vďačnosť, ktorá sa prejavuje napríklad vďačným prijímaním prejavov pochopenia a nezištných skutkov od iných ľudí, čím im dávame najavo, že si vážime ich láskavosť.

Dobročinnosť a vďačnosť sa rodí zo súcitu, ktorým som sa zaoberala v predchádzajúcom príspevku zameranom na duchovnú inteligenciu (4/2025, s. 34 – 35). Tieto dve ďalšie cnosti môžeme vnímať, chápať aj ako „duchovné dýchanie". Dovoľte mi v krátkosti priblížiť to týmto spôsobom – pri vďake, vďačnosti sa nadychujeme, čím prijímame životodarnú energiu, pri dobrých skutkoch vydychujeme a vraciame túto životodarnú energiu svojmu okoliu. Ak sa budeme cvičiť v dobročinnosti a vďačnosti, máme možnosť výraznejšie zvýšiť svoju duchovnú inteligenciu. Podobne ako pri súcite získate ako odmenu viacej priateľov, vaše zdravie a celková spokojnosť so životom sa zlepší. Prospech z tohoto všetkého bude mať okrem vás tiež vaše širšie okolie a v širšom kontexte celý svet. Spoločnou jednotkou tejto meny je úsmev.

V tejto súvislosti uvediem príklad o chudobnom chlapcovi, ktorý je hodný nasledovania, osobitne v tejto dobe, ktorá je poznačená krízou základných životných hodnôt. V polovici 19. storočia emigroval dvanásťročný škótsky chlapec menom Andrew Carnegie do Pittsburghu. Pretože pochádzal z chudobnej rodiny, musel začať veľmi skoro pracovať, najskôr v práčovni bavlny, potom ako poslíček, neskôr ako úradník na železnici a nakoniec v oceliarni. Mladý Carnegie si nesmierne veril. Tvrdo pracoval, učil sa z vlastných chýb a rýchlo sa vypracoval až na vrchol svojej profesie. Podnik US Steel Corporation, ktorý vybudoval, sa stal najväčším na svete a on sám najbohatším človekom. V jeho životnom príbehu vystupujú do popredia dve veci, ktoré všetci hľadáme i v súčasnej dobe vzostupu duchovnej inteligencie. Prvou vecou, ktorú označil, že sa podpisuje pod tento rozvoj, bolo, že Carnegie pričítal svoj úspech v značnej časti **štúdiu a využívaniu mimoriadnych schopností mozgu,** predovšetkým kreatívnej a **duchovnej inteligencii,** o čom aj sám neskôr povedal: „Človek napriek všetkej svojej vyspelej kultúrnosti a vzdelaniu vie len veľmi málo, alebo vôbec nič **o sile** (najväčšej zo všetkých síl) **myšlienky.** Vie iba niečo málo o fyziologickej stránke mozgu a jeho rozvetvenej sieti alebo zložitom mechanizme prenosu a transformácie sily myšlienky do materiálnej podoby. Carnegie odporúčal, aby každý študoval mozog a rôzne druhy inteligencie. Druhou vecou, podpisujúcou sa pod tento rozvoj, ktorá začala byť aktuálna v roku 1901, keď vo svojich šesťdesiatich šiestich rokoch odišiel do dôchodku a premýšľal, ako naložiť s bohatstvom, ktoré vďaka svojej tvrdej práci, inteligencii a šikovnosti nazhromaždil. Určite vás bude zaujímať, k akému rozhodnutiu dospel. Všetkého sa vzdal! Vynorí sa nám ďalšia otázka. A v prospech čoho? Výsledok – v prospech podpory štúdia, vzdelávania a vzdelania. Carnegie venoval vyše sto miliónov dolárov na vzdelávanie, financie rozdelil medzi verejné knižnice, škótske a americké univerzity, múzeá, galérie a kostoly po celej Európe, založil vlastnú Carnegie Institution, ktorá ročne prideľovala na kultúrne účely milióny dolárov. **Andrew Carnegie premenil sám seba z najúspešnejšieho svetového priemyselníka na najväčšieho podporovateľa vzdelávania. Vzdal sa pravdepodobne najväčšieho majetku v histórii v prospech zvyšovania úrovne a možností vzdelávania svojich blížnych, lebo vedel, aká je to náročná, ťažká a tŕnistá cesta v prípade chudobných rodín, detí, ľudí, ktorou on sám musel prejsť a úspešne ňou prešiel.**

Druhou významnou osobnosťou, ktorú uvediem ako príklad, bola **Florence Nightingalová**. Táto dáma **povzniesla prácu ošetrovateliek na všeobecne uznávané povolanie** a dala tak príklad miliónom svojich nasledovníčok a nasledovníkov až do súčasnosti. Pracovala neúnavne, s plným nasadením a sebaobetovaním, aby za krutých podmienok krymskej vojny zachraňovala životy padlých vojakov a zmierňovala ich bolesť a utrpenie. Pre vojakov, nútených znášať dážď, sneh, vietor a hlad, nevyhovujúce hygienické podmienky i zhnisané rany, sa **Florence Nightingalová stala majákom nádeje. Anjelom.** Jej obetavosť, výkonnosť prinášali vieru a inšpiráciu všetkým, ktorí už podliehali alebo začali podliehať zúfalstvu a beznádeji. I po ukončení vojny venovala svoju energiu naďalej starostlivosti o druhých. Svojimi prevratnými myšlienkami a postupmi (čím potvrdila silu myšlienky ako som už spomenula) **spôsobila prevrat v ošetrovateľskej profesii** a v nemocniciach sa zaslúžila o to, aby v nich bolo svetlo a aby oddelenia a izby boli dobre vetrané. **Slávna londýnska nemocnica sv. Tomáša je iba jedným z príkladov jej priekopníckej a obetavej práce**.

Dielo týchto dvoch duchovne inteligentných osobností – velikánov –, akými boli Andrew Carnegie a Florence Nightingalová, **položilo základ súčasnému záujmu o charitu, dobročinnosť a štedrosť.**

Rovnako **dôležité ako „veľké" dobré skutky sú aj „malé" dobré skutky, ktoré častokrát nevidieť, realizujú sa a prebiehajú v tichosti.** Môžu to byť individuálne dary rôznych predmetov, finančné dary,

láskavosť, vypočutie a čas, ktorý je v dnešnom uponáhľanom svete možno najdôležitejší.

Tieto „malé" dobré skutky v podstate nič nestoja, základom je vnútorná potreba pomôcť (štedrosť) – a radosť z toho, že môžem pomôcť, že ešte stále môžem dávať a mám čo ponúknuť. Následne na dvere „zaklope" vďačnosť za poskytnutú pomoc. Na druhej strane aj veľkorysosť má svoje limity a rezervy, hlavne čo sa týka vynaloženého času, ktorým sa dávame v procese pomoci, pomáhania druhým. V tejto súvislosti mi nedá nespomenúť dôležitú skutočnosť, že pri veľkorysosti by sme sa mali zamyslieť aj z druhého uhla pohľadu a síce **zamyslieť sa, ako som veľkorysý/á sám/sama k sebe.**

Oceňovanie maličkostí a verbalizovanie to nahlas vnímam ako ďalší rozmer pre rozvoj duchovnej inteligencie. Počas dňa by sme mali (samozrejme, ak je to na mieste) vyjadrovať uznanie svojmu okoliu, ľuďom, s ktorými pracujeme, žijeme alebo sa s nimi stretnete. Je obdivuhodné, ako sa zmení všedný deň pri prejavení letmého komplimentu alebo poďakovania. **Každý človek má rovnakú potrebu uznania, ocenenia a súcitu**. (Môžu byť obdobia v živote človeka, keď tieto potreby sú intenzívnejšie alebo, naopak, menej intenzívne). Vyjadrujeme ich ľuďom, ktorí nám pomáhajú a obsluhujú nás, napríklad predavačkám, upratovačkám, smetiarom, vodičom MHD, čašníkom, teda predovšetkým ľuďom, ktorí vykonávajú všetky tie „hrozné" a namáhavé práce a bez ktorých by náš život bol oveľa menej príjemný. Podobne je dôležité aj vyslovenie a uznanie svojim priateľom, kolegom i šéfom. Je zaujímavé, že v rozpore so všeobecne prevládajúcom názore ľudia „na horných priečkach" dostávajú menej uznania ako ľudia v nižšom postavení, pretože si každý myslí, že šéfov – riaditeľov a podobne chvália tí ostatní.

Ďalšou z možností rozvoja duchovnej inteligencie ja zapájanie sa do charitatívnych akcií v najbližšom okolí. Možností je určite dosť, napríklad spolupráca s miestnou charitatívnou organizáciou pri zbierke šatstva, finančných zbierkach alebo iných akcií. Postráženie detí susedom, keď musia niečo vybaviť, nákup staršej osobe, doprovod suseda so zdravotným problémom k lekárovi, poradenie kolegovi, ktorý nastúpil do novej práce, alebo poskytnutie rady kolegovi s novou pracovnou metódou a pod. Príležitostí, ako pomôcť, je neúrekom.

Vnímanie situácií, v ktorých sa ocitneme z pohľadu „nie je všetko také, ako sa na prvý pohľad zdá", nám pomôže zorientovať sa v zložitých životných, či už osobných, rodinných alebo pracovných situáciách a **posúva nás ďalej v rozvoji duchovnej inteligencie**. **Nazvala som to Životná náhoda ako „požehnanie".** Priblížim vám jednu starú čínsku historku o roľníkovi, ktorému sa zatúlal kôň. Za roľníkom chodili jeho susedia a veľmi ho ľutovali, lamentovali, aké nešťastie sa mu prihodilo a on im odpovedal: „Myslíte?" Na druhý deň sa kôň vrátil a dokonca priviedol aj ďalšieho koňa. Susedia hovorili o veľkom šťastí, aké sa roľníkovi prihodilo, on ale odpovedal rovnako: „Myslíte?" Na tretí deň sa roľníkov syn pokúšal jazdiť na novom koni, ale spadol z koňa a zlomil si nohu. Susedia opäť ľutovali celú rodinu, ktorú prenasleduje toľká smola, ale roľník zopakoval to isté: „Myslíte?" Na štvrtý deň prišla do dediny cisárska armáda a odvliekla do vojny všetkých mladých mužov až na roľníkovho syna so zlomenou nohou.

Záverom tejto úvahy sa pokúsim spojiť predchádzajúce myšlienky do akéhosi námetu či vzoru hodného nasledovania: mám šľachetné srdce a robí mi radosť dávať iným; som od prírody veľkorysým človekom a túto povahovú charakteristiku budem rozvíjať aj naďalej; nie je mi ľahostajný osud iných ľudí a som pripravený/á podať im pomocnú ruku; rád/a prijímam pomoc, starostlivosť a robím to s úprimným nadšením. Tým, že od druhých prijímam pomoc, umožňujem im dávať. Pretože dávajú, môžu prijímať. Som láskavý a jemný človek, ktorý berie ohľad na potreby druhých ľudí. Láskavosť je mojím krédom.

Ivica Gulášová
Foto: Henrieta Žažová

Spomienky

Radostné chvíle
plné šťastia a úsmevov.
Ale aj tie neveselé
plné kriku,
hnevu i zlosti.
Napriek tomu ich
máme radi.
Úplne najradšej
spomíname na ne.
Časom je to
stále ťažšie
a ťažšie.
Spomienky nám
pomaly blednú.
Ale nikdy nám
nevyblednú úplne.
Časom ostanú z nich
už iba fragmenty
a úlomky,
roztrúsené v našej mysli.
No i my
ich musíme loviť.
V tom veľkom
rybníku spomienok.
Lebo sa nám za nimi cnie.
Chceme, aby tu boli stále
s nami, tak ako si ich pamätáme.

Jozef Braxatoris

Víťazné fotografie 13. ročníka fotografickej súťaže
LET(O)_2026

1. miesto: Veronika Mária Macková, Filozofická fakulta TU

2. miesto: Dana Ionanová, Fakulta zdravotníctva a sociálnej práce TU

3. miesto: Veronika Plachá, Filozofická fakulta TU